Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Romînia liberă

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÎNĂ

Anul XIII Nr. 3227

4 pagini
20 bani

Sîmbătă
19 februarie 1955

IN NUMĂRUL DE AZI

— AL. POPESCU: Luptele din februarie 1933 — un puternic protest împotriva instaurării fascismului şi a pregătirilor de război antisovietice. (pag. 2-a)

— H. ŞAICU: Din activitatea sfaturilor populare: Teatrul satului (pag. 2-a)

— CONSTANTIN SIRBU şi PAULA GEBER: Foileton: „Amid. dextr" (pag. 2-a)

— Mai multă atenţie învăţămîntului agricol de masă. (pag. 3-a)

— Cronica internaţională.
- E. GRECU: Pe urmele lui Mendès-France
- N. LUPU: Problema Taivanului — o problemă internă a R. P. Chineze. (pag. 3-a)

— Opinia publică internaţională indignată de atacul banditesc asupra legaţiei romîne din Berna (pag. 4-a)

— Prof. univ. E. GLASER: Banda de criminali fascişti trebue să-şi primească pedeapsa (pag. 4-a)

Să grăbim repararea tractoarelor şi maşinilor agricole

Dezvoltarea industriei socialiste a făcut posibilă înzestrarea agriculturii cu un mare număr de tractoare şi maşini agricole moderne.

Tractoarele şi maşinile agricole reprezintă o forţă în continuă creştere pe care statul nostru o pune în slujba dezvoltării agriculturii. Creşterea productivităţii muncii prin introducerea tehnicii înaintate, producţiile mari dobîndite pe pămîntul lucrat cu tractoare şi alte maşini, dovedesc necesitatea folosirii întregului potenţial de forţă mecanică din agricultură începînd chiar din apropiata campanie a însămînţărilor de primăvară. Dacă în campania de primăvară tractoarele şi maşinile vor executa un volum sporit de lucrări — ceea ce e pe deplin realizabil — atunci fără îndoială că în 1955 vom avea de cules roade mai multe, vom da o contribuţie substanţială la crearea abundenţei de produse agroalimentare necesare ridicării nivelului de trai al poporului muncitor. Dar funcţionarea neîntreruptă, pe tot timpul muncilor, a maşinilor şi tractoarelor, executarea unui volum de lucrări mecanizate corespunzător posibilităţilor existente este condiţionată în mod hotărîtor de pregătirea din vreme a acestui utilaj, de felul cum sînt efectuate lucrările de reparare şi revizuire. Adevărul acesta l-au înţeles bunăoară mecanizatorii de la S.M.T. Turnişor-Sibiu sau cei de la S.M.T. Mircea Vodă şi Castelu, regiunea Constanţa, care au terminat reparaţiile la tractoare încă din luna ianuarie; l-au înţeles colectivele de muncă ale unor centre mecanice (Codlea, Ovidiu, Buzău şi Arad) care au izbutit să îndeplinească sarcinile de plan înainte de termen. Adevărul acesta l-au înţeles inginerii, maiştrii şi mecanicii din industrie, care răspunzînd chemării partidului şi guvernului muncesc cu entuziasm alături de mecanizatorii din agricultură, ajutîndu-i să obţină succese remarcabile în pregătirea parcului de tractoare şi maşini pentru viitoarele lucrări agricole. Drept urmare, într-un mare număr de regiuni, stadiul reparaţiilor este înaintat. La 15 februarie, toate S.M.T. din regiunea Stalin au terminat reparaţiile, iar S.M.T. din Regiunea Autonomă Maghiară au reparat toate tractoarele, 91 la sută din pluguri, etc. Reparaţiile sînt înaintate şi la S.M.T. din regiunile Baia Mare, Arad şi Cluj.

Procentul reparaţiilor pe întreaga ţară însă este nesatisfăcător. Se mai găsesc regiuni (ca Iaşi, Constanţa, Galaţi, Bucureşti) unde lucrările sînt mult rămase în urmă din cauză că organele răspunzătoare nu au luat toate măsurile pentru ca reparaţiile să decurgă în ritmul stabilit. Mai sînt şi acum conduceri de S.M.T. care dovedesc o neîngăduită lipsă de răspundere faţă de îndeplinirea sarcinii principale ce le revine în perioada actuală. De pildă conducerea S.M.T. Greci-Galaţi (director Panait Gatea), a nesocotit problema aprovizionării cu piese de schimb şi a organizării muncii în atelier încît nici acum nu sînt asigurate toate piesele, iar lucrările se desfăşoară cu încetineală de melc. De altfel, cum ar putea să meargă mai bine munca de reparaţii la S.M.T. Greci cînd însuşi mecanicul şef al staţiunii, ing. Şt. Paraschiv se ocupă de alte treburi, lipseşte din staţiune în vreme ce planul reparaţiilor este realizat doar în proporţie de 30 la sută? Cum au putut tolera activiştii sfatului popular regional Galaţi, şi în special cei din serviciul regional S.M.T., asemenea lipsă de răspundere ţinînd seamă că lipsa de răspundere în muncă nu se manifestă numai la conducerea S.M.T. Greci.

Despre neajutorarea S.M.T. vorbeşte şi situaţia din regiunea Hunedoara unde ritmul reparaţiilor este necorespunzător. Fireşte, vina o poartă în primul rînd conducerile unităţilor respective. Dar se pune întrebarea ce au făcut tovarăşii din serviciul regional S.M.T. dacă de reparaţii nu s-au ocupat? De ce comitetul executiv regional n-a luat măsuri împotriva unor asemenea lipsuri, de ce nu a organizat sprijinirea din timp a unităţilor S.M.T. în executarea reparaţiilor, fiindcă posibilităţi au existat şi există destule în regiunea Hunedoara? La toate aceste întrebări se poate da un singur răspuns. Nu a existat preocupare pentru rezolvarea unei asemenea probleme. Căci dacă s-ar fi făcut lucrul acesta, planul de reparaţii la tractoarele S.M.T. din regiunea Hunedoara ar fi putut fi integral îndeplinit.

De răspunderea pentru neexecutarea reparaţiilor în ritmul stabilit nu este scutită nici Direcţia Generală a S.M.T. şi Centrelor Mecanice din Ministerul Agriculturii şi Silviculturii. Această Direcţie Generală nu a urmărit de la început şi cu destulă perseverenţă respectarea termenului de începere a reparaţiilor (termen care în majoritatea unităţilor a fost amînat cu peste o lună de zile), închipuindu-şi că problema organizării şi pornirii lucrului în ateliere se rezolvă în principal pe calea instrucţiunilor şi nu printr-un control riguros, prin măsuri efective de înlăturare a lipsurilor existente.

La întîrzierea reparaţiilor au contribuit şi o serie de întreprinderi industriale şi ministere, care au nesocotit răspunderea ce le revine în această privinţă. Deşi în comparaţie cu anul trecut s-au făcut progrese în ceea ce priveşte livrarea pieselor de schimb pentru agricultură, totuşi mai sînt şi în prezent întreprinderi care nu respectă obligaţiile contractuale, mai cu seamă în privinţa sortimentelor şi a calităţii pieselor livrate.

De asemenea unele ministere (Ministerul Industriei Metalurgice şi Construcţiilor de Maşini, Ministerul Energiei Electrice şi Industriei Electrotehnice, Ministerul Transporturilor, etc.) nu s-au interesat îndeajuns de felul cum unităţile subordonate îşi respectă sarcinile privitoare la repararea motoarelor de tractoare. Trebuie subliniată în deosebi atitudinea Ministerului Construcţiilor, atitudine de completă subapreciere a sarcinilor privitoare la executarea reparaţiilor. O ilustrare a consecinţelor acestei atitudini o constituie faptul că din motoarele de tractoare primite de unităţile de construcţii, pînă la 12 februarie, au fost reparate doar 0,43 la sută.

Există suficiente posibilităţi pentru executarea integrală şi în termen a planului de reparaţii. Dar trebuie să se ţină seama că pînă la începerea lucrărilor agricole de primăvară mai e puţin timp. Pe alocuri plugurile au şi intrat în brazdă. Tocmai de aceea se cere multă operativitate organelor care răspund de executarea reparaţiilor.

Pentru ca în atelierele S.M.T. munca să meargă bine, e nevoie să se asigure piesele care mai lipsesc, punînd în valoare toate rezervele de recondiţionare a pieselor; e nevoie de asemenea să se asigure o judicioasă organizare a lucrului în atelier, folosindu-se sprijinul pe care-l pot da în acest sens inginerii, maiştrii mecanici şi muncitorii veniţi din industrie. Ocupîndu-se de asigurarea pieselor şi de organizarea lucrului în ateliere, conducerile S.M.T. nu trebuie să neglijeze problema efectuării unor reparaţii de calitate precum şi crearea unor condiţii de viaţă corespunzătoare pentru muncitori.

Întreprinderile industriale cu sarcini de producere şi recondiţionare a pieselor de schimb, trebuie să-şi îndeplinească obligaţiile, respectînd nu numai termenul şi cantităţile, ci şi sortimentele şi calitatea pieselor prevăzute în contracte.

Ministerele au datoria să ia măsuri ca unităţile subordonate să urgenteze repararea tractoarelor primite din agricultură.

În intensificarea ritmului reparaţiilor un rol de primă însemnătate îl au comandamentele de reparaţii constituite la regiuni şi raioane. Sprijinite de comitetele executive ale sfaturilor populare, comandamentele de reparaţii trebuie să contribuie în mod substanţial la înlăturarea lipsurilor semnalate, dînd un ajutor mai eficient unităţilor S.M.T. în procurarea pieselor de schimb şi în organizarea lucrului în ateliere. Măsuri de felul celor luate în regiunea Bîrlad, unde s-a organizat sprijinirea unităţilor rămase în urmă la reparaţii de către unităţile fruntaşe — pot şi trebuie extinse în special în regiunile din vestul şi sudul ţării, în care lucrările la cîmp pornesc mai devreme. Ceea ce s-a făcut pînă în prezent în cadrul unor regiuni pe linia sprijinirii unităţilor rămase în urmă de către unităţile fruntaşe, trebuie organizat de către Direcţia Generală S.M.T. şi Centre Mecanice între diferitele regiuni ale ţării.

Să muncim cu entuziasm pentru ca venirea primăverii să găsească toate tractoarele şi maşinile agricole gata de lucru, pentru ca prin reuşita apropiatei campanii să punem bazele recoltelor bogate ale anului 1955!

Terminarea la timp a pregătirilor pentru primăvară, chezăşia unor recolte bogate

Pregătirile pentru lucrările agricole de primăvară se află într-un stadiu din ce în ce mai avansat. Multe S.M.T.-uri şi centre mecanice au terminat reparaţiile, în multe comune ţăranii muncitori şi-au reparat uneltele şi au pregătit sămînţa.

Timpul prielnic a făcut ca în unele părţi să se pornească la însămînţări.

Campania agricolă de primăvară care va începe în curînd în toate regiunile ţării, cere o minuţioasă pregătire a tuturor condiţiilor necesare desfăşurării lucrărilor agricole într-un timp cît mai scurt. De aceea, pentru toţi cei ce muncesc pe ogoare, este o datorie de cinste de a termina cît mai devreme lucrările pregătitoare pentru a putea începe însămînţările la timpul cel mai potrivit.

Comune fruntaşe

BOTOŞANI (de la corespondentul nostru). — Membrii gospodăriilor agricole colective, întovărăşiţii şi ţăranii muncitori cu gospodărie individuală din raionul Botoşani, se pregătesc intens pentru campania agricolă de primăvară.

La atelierele de reparat unelte şi maşini agricole ca şi la centrele de condiţionat seminţele, munca este în toi.

Fruntaşi pe raion sînt colectiviştii şi ţăranii muncitori din comunele Băluşeni, Gorbăneşti, Roma, Blîndeşti, Copălău, Unţeni şi Suliţa.

Pînă în prezent, în aceste comune s-au reparat toate plugurile cu tracţiune animală, grapele, trioarele, vînturătorile şi alte unelte şi maşini agricole.

În acelaşi timp oamenii muncii din comunele raionului Botoşani, acordă atenţia cuvenită selecţionării seminţelor.

În comuna Nicşeni s-a condiţionat pînă acum cantitatea de 12 tone sămînţă, în comuna Băluşeni, 9 tone. Însemnate cantităţi de sămînţă au fost de asemenea condiţionate şi în comunele Roma şi Copălău. În scopul obţinerii unei recolte bogate în acest an, ţăranii muncitori din raionul Botoşani transportă mereu pe cîmp îngrăşăminte naturale.

Astfel, ţăranii muncitori din comuna Blîndeşti au cărat pînă acum aproape 2500 tone gunoi de grajd, iar cei din comunele Răchiţi şi Unţeni peste 2000 şi respectiv 1500 de tone. Mari cantităţi de gunoi de grajd au transportat pe cîmp şi ţăranii muncitori din comunele Nicşeni, Copălău, Roma, Suliţa, Gorbăneşti, etc.

Au început însămînţările de primăvară

În multe din comunele raionului Tulcea pregătirile pentru campania agricolă de primăvară s'nt pe sfîrşite. Reparaţiile la pluguri, boroane şi semănători sînt pe terminate, iar importante cantităţi de sămînţă au fost condiţionate şi tratate.

Folosind timpul favorabil din ultimele zile, ţăranii muncitori din comuna Valea Nucarilor, în frunte cu comunistul Ştefan Mocanu, au ieşit la însămînţări. Numai în primele zile, ţăranii muncitori Ion Gavrilă, Ştefan Marin şi Ştefan Mocanu au însămînţat 10 ha. cu orz şi 3 ha. cu floarea soarelui.

Ţăranii muncitori din comunele: Beştepe, Murighiol şi Agighiol au început şi ei însămînţările de primăvară.

Gata pentru marea bătălie

CLUJ (de la corespondentul nostru). — Antrenaţi în întrecere socialistă şi organizînd munca în ateliere pe ansamble, mecanizatorii de la gospodăria agricolă de stat Zalău au reuşit să termine repararea întregului utilaj. Ei au reparat 6 tractoare agricole, 10 pluguri tractor, 3 cultivatoare mecanice, 28 semănători mecanice şi cu tracţiune animală, 83 grape, 85 pluguri cu tracţiune animală. La efectuarea reparaţiilor s-au evidenţiat comunistul Ştefan Kantor, utemistul Vincze Adalbert şi alţii.

Paralel cu reparaţiile în secţiile gospodăriei agricole de stat s-a efectuat şi selectarea seminţei. Pînă în prezent întreaga cantitate de sămînţă necesară însămînţărilor de primăvară a fost curăţată. De asemenea s-au mai transportat peste 30 vagoane cu gunoi de grajd în vii, s-au curăţit de omizi 10 ha. de livezi şi s-a făcut stropitul de iarnă pe 18 ha. cu pomi fructiferi.

S-au pregătit să cultive plante tehnice

DEVA (de la corespondentul nostru). — În raionul Orăştie se fac intense pregătiri pentru cultivarea plantelor tehnice şi medicinale. Cele mai mari suprafeţe din ele vor cuprinde cultura tutunului, care va fi semănat în primăvara anului aceasta pe 590 ha. de teren, precum şi plantele medicinale, din care numai menta şi coreandru, vor fi cultivate pe circa 185 ha.

În acest scop, ţăranii muncitori din satele raionului Orăştie au transportat în mare parte gunoiul de grajd pe tarlaiele lor şi au confecţionat sute de metri pătraţi de răsadniţe pentru răsadurile plantelor tehnice.

În comuna Romos, un număr de peste 750 de cultivatori vor semăna tutun pe o suprafaţă de 190 ha. Pînă în ziua de 15 februarie, ei au transportat pe ogoarele lor circa 4000 tone gunoi de grajd şi au confecţionat zeci de răsadniţe pentru răsaduri. În comunele Bobîlna, Beriu, Blindiana, Orăştie şi alte comune din raionul Orăştie, producătorii de plante medicinale au reuşit să termine lucrările pregătitoare pentru cultivarea acestor culturi. Cele mai mari suprafeţe cu plante medicinale se vor cultiva în comunele Bobîlna, Beriu şi Blindiana. Numai în comuna Beriu, un număr de 450 de producători vor cultiva plante medicinale pe o suprafaţă de 80 ha.

TRACTOARE PENTRU AGRICULTURĂ

Strădaniile de zi cu zi ale constructorilor de tractoare de la uzinele „Ernst Thälmann" din Oraşul Stalin, pentru a contribui la realizarea programului de măsuri elaborat de partid şi guvern în vederea dezvoltării continue a agriculturii, sînt încununate de un nou succes: încă un lot de tractoare e gata să brăzdeze adînc ogoarele. Mai multe gospodării colective, întovărăşiri, asociaţii, ţărani cu gospodării individuale se vor bucura la toamnă de rodul bogat al muncii mecanizate, al lucrărilor agricole executate cu tractoarele.

Constructorii sînt bucuroşi că au reuşit să sporească numărul tractoarelor care vor lucra pămîntul în această primăvară.

Foto: MIHAI POPESCU

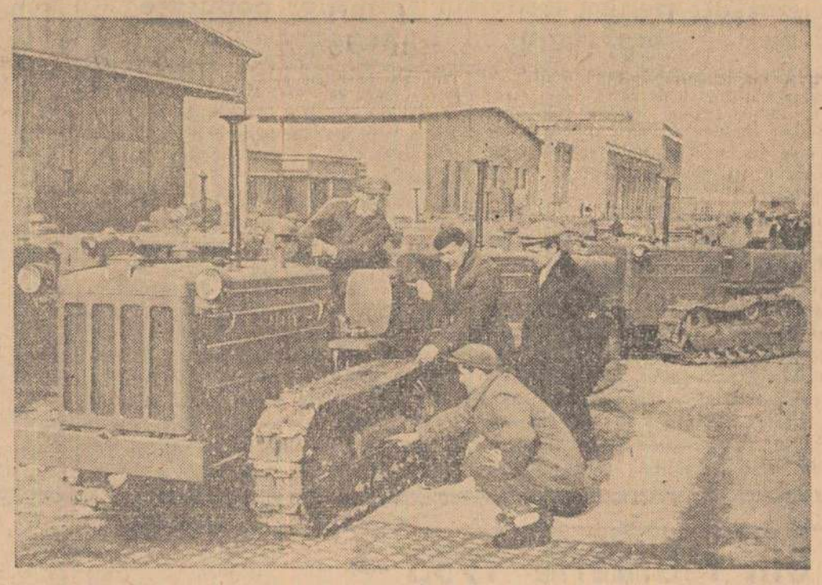

Din munca ceferiştilor

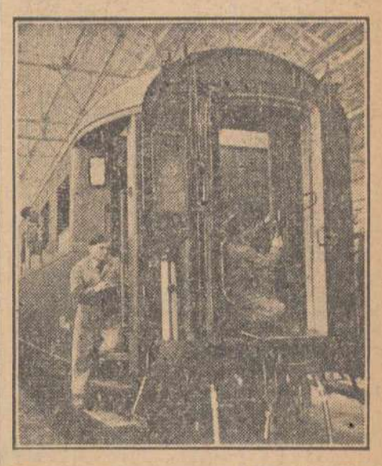

Muncitorii şi tehnicienii atelierelor C.F.R. Griviţa Roşie desfăşoară cu entuziasm întrecerea socialistă pentru îndeplinirea angajamentelor luate. La centrul 3 vagoane lucrează brigada „23 August" de tineret al cărei responsabil este lăcătuşul Ion Moldoveanu. În munca de fiecare zi, acesta aplică cu succes metoda Lidia Corabelnicova. În cinstea „Zilei ceferiştilor" el execută, din materiale economisite, ultimele lucrări de reparaţii capitale la un vagon.

Foto: NICU VASILE

Blocuri de fontă pentru motoare auto produse în ţară

La atelierele Tc-Giuleşti din Capitală s-au turnat de curînd, pentru prima oară în ţara noastră blocuri din fontă pentru motoare auto „Ziss 5".

Lucrările pentru realizarea primului bloc de fontă pentru motoare auto „Ziss 5" au fost executate de un colectiv de turnători, condus de maistrul Radu Tudorache, fruntaş în întrecerea socialistă. Asemenea blocuri au început să se toarne şi la atelierele de automotoare din Oraşul Stalin.

(Agerpres)

Aplică metoda graficului ciclic

Zece brigăzi de mineri de la Filipeştii de Pădure au lucrat luna trecută în abataje după metoda graficului ciclic.

Minerii din brigăzile ciclice au extras zilnic peste plan mari cantităţi de cărbune. Aşa de pildă, brigada condusă de A. Bodea şi-a depăşit zilnic norma în medie cu 72 la sută, iar cea condusă de I. Pîrvulescu, cu 45 la sută. În felul acesta, brigăzile de mineri care aplică metoda graficului ciclic aduc o contribuţie deosebită la realizarea planului de producţie. Planul de producţie al întreprinderii carbonifere Filipeştii de Pădure a fost îndeplinit în luna ianuarie în proporţie de 104,4 la sută, iar planul lucrărilor de pregătire a fost depăşit cu 42 la sută.

(Agerpres)

★ ★ ★

PACEA POATE FI SALVATĂ! PACEA TREBUIE SĂ FIE SALVATĂ!

Umăr la umăr, împotriva agresiunii atomice

Mii de studenţi, cadre didactice şi funcţionari ai Institutului de Ştiinţe Economice şi Planificare „V. I. Lenin" din Bucureşti au participat joi seara la adunarea pentru semnarea Apelului Consiliului Mondial al Păcii.

La adunare a participat de asemenea generalul brazilian Edgard Buxbaum, membru al Consiliului Mondial al Păcii, preşedintele Ligii pentru emanciparea naţională a Braziliei.

A luat cuvîntul cu acest prilej prof. univ. G. C. Stere, preşedintele Comitetului de luptă pentru pace al oraşului Bucureşti.

A vorbit apoi generalul brazilian Edgard Buxbaum căruia participanţii la adunare i-au făcut o călduroasă primire. „Am călătorit prin multe ţări, a spus el printre altele, prin marea Chină populară, prin Uniunea Sovietică şi alte ţări din Europa. Pretutindeni am văzut dorinţa popoarelor de a trăi în pace. În Brazilia, se organizează acum, ca şi aici, mii de reuniuni consacrate păcii. Poporul brazilian cunoaşte bine duşmanii păcii şi se organizează spre a lupta mai temeinic împotriva oricărei forme de agresiune. Milioanele de oameni cinstiţi din Brazilia nu pot uita tîlhăriile fără de seamăn pe care le săvîrşesc imperialiştii nord-americani. Cantităţi uriaşe de nisip brazilian, bogat în uraniu şi toriu, iau drumul uzinelor nord americane de fabricat moartea. Minunatele plaţi ale Braziliei s'nt scormonite, găuri uriaşe le-au mohorît, asemenea unor morminte. Brazilienii au aflat că bogăţiile patriei lor furate de imperialişti nu sînt întrebuinţate în scopuri paşnice şi aceasta le-a întărît şi mai mult hotărîrea de a lupta pentru apărarea păcii. Protestînd, luptînd necontenit, brazilienii sînt alături de celelalte popoare, umăr la umăr, împotriva agresiunii atomice iniţiate de nord-atlantici. Ei vor pace, un trai fericit şi cultură", a încheiat vorbitorul.

Participanţii la adunare au semnat apoi Apelul Păcii.

Vrem să folosim energia atomică pentru a face viaţa omului din ce în ce mai fericită

Acad. A. Kreindler

Directorul Institutului de Neurologie „I. P. Pavlov" al Academiei R.P.R.

Apelul Consiliului Mondial al Păcii, pe care sîntem chemaţi să-l semnăm cu toţii, are un obiectiv foarte clar şi precis. Este vorba să cerem interzicerea folosirii energiei atomice — a acestei mărete descoperiri a geniului creator omenesc — în scopuri de distrugere. Noi toţi vrem să folosim energia atomică pentru a face viaţa omului din ce în ce mai fericită şi nu vom admite niciodată ca această energie să fie folosită pentru omorîrea în masă a oamenilor şi pentru distrugerea bunurilor culturale acumulate de-lungul secolelor.

Pentru noi, oamenii de ştiinţă, această criminală întrebuinţare a unei descoperiri atît de însemnate ne apare cu atît mai absurdă cu cît cunoaştem folosele extraordinare care pot fi culese de pe urma întrebuinţării energiei atomice în cercetarea ştiinţifică.

În domeniul medicinii, aplicările metodei de cercetare cu ajutorul atomilor marcaţi aduce puncte de vedere cu totul noi atît în diagnosticul bolilor cît şi în tratamentul lor. În domeniul bolilor sistemului nervos, domeniu în care lucrez eu, cercetările sînt încă la începutul lor; dar se pot întrevedea de pe acum perspectivele mari pe care le deschide aplicarea acestei metode şi în acest domeniu.

Cu ajutorul metodei atomilor marcaţi, noi putem să cercetăm schimburile nutritive de la nivelul ţesutului nervos, putem să ne dăm seama de viteza cu care pătrunde o substanţă hrănitoare în acest ţesut şi de viteza cu care ea este sintetizată sau descompusă.

Folosirea energiei atomice, a atomilor marcaţi în biologie, are marele avantaj că cercetările se pot face pe animalul întreg, pe un organism în plină sănătate şi că nu e nevoie pentru aceasta de a recurge la disecţie. Se pot face cercetări chiar pe omul sănătos sau bolnav, căci metoda este cu totul inofensivă. În acest fel noi putem căpăta date extrem de folositoare pentru înţelegerea proceselor ce se petrec în timpul vieţii în organism.

În domeniul sistemului nervos s-au putut aduce cu această metodă precizări cu privire la schimbările de lichid între sînge şi sistemul nervos central, cu privire la mecanismul schimbului apei în sînge, creer şi lichidul cefalo-rachidian şi la turburările pe care le au în această privinţă, bolnavii suferind de hidrocefalie.

Folosirea unor coloranţi radioactivi au permis să se poată pune cu mai multă exactitate diagnosticul de tumoare a creierului, să se pună diagnosticul mai din vreme, să se poată în acest fel interveni mai de timpuriu, pentru ca boala să poată fi mai uşor lecuită.

Se cercetează cu multă sîrguinţă, mai ales de către cercetătorii sovietici, felul în care creierul îşi ia din substanţele hrănitoare, care îi sînt aduse de sînge, substanţele de care are nevoie pentru buna lui funcţionare în diferitele sale perioade, în procesele de excitaţie şi în cele de inhibiţie sau de frînare. Aceste cercetări, care par pur teoretice, pot duce la foarte largi aplicaţii practice. Noi cunoaştem boli datorite predominaţiei unuia sau altuia dintre aceste procese şi o bună cunoaştere a factorilor care duc la aceste derogări în funcţionarea creierului ne ajută să putem lua la un moment dat măsurile necesare împiedicării acestor derogări de la starea normală.

Utilizarea acestor metode noi deschide deci largi perspective pentru studiul diferitelor funcţiuni ale sistemului nervos central, şi rezultatele ce se vor obţine vor permite, cu siguranţă, să se facă o serie întreagă de deducţii de ordin practic, cu aplicare în diagnosticul şi în tratamentul bolilor sistemului nervos.

În curînd—datorită generoasei iniţiative a Uniunii Sovietice — cercetătorii în domeniul ştiinţelor medicale vor putea şi ei să-şi aducă contribuţia lor la acest nou capitol al biologiei, capitol care după cum am mai spus deschide mari perspective de ordin practic. Este mişcător să vezi cum tinerii noştri cercetători, de cînd au primit vestea că vor putea lucra în acest domeniu, asaltează bibliotecile noastre pentru a se documenta în această problemă nouă pentru ei, căci toţi vor să contribuie la progresul în acest domeniu extrem de important al biologiei şi medicinii. Cărţile şi revistele care tratează problema folosirii energiei atomice în medicină, în industrie, în agricultură, etc., sînt luate cu asalt la noi, căci toţi vor să contribuie la folosirea energiei atomice în scopuri paşnice. Tineretul nostru vrea să trăiască din ce în ce mai bine, el nu vrea să moară şi nu vrea să distrugă. De aceea el se îndreaptă spre biblioteci pentru a studia cum să folosească energia atomică de care vom dispune în curînd, pentru a ameliora sănătatea omului, pentru a produce cît mai multe bunuri care să folosească omului.

Pentru a putea face însă acest lucru este nevoie ca pacea lumii să fie asigurată. Pentru a putea face acest lucru trebuie să împiedicăm folosirea în scopuri criminale, de distrugere, a energiei atomice. De aceea toţi oamenii de ştiinţă din ţara noastră semnează cu toată convingerea Apelul Consiliului Mondial al Păcii, care cere interzicerea folosirii energiei atomice în scopuri de distrugere şi deci implicit, cere dezvoltarea cît mai largă a cercetărilor în domeniul folosirii energiei atomice în scopuri paşnice.

PREZIDIUL MARII ADUNĂRI NAŢIONALE
A
REPUBLICII POPULARE ROMÎNE

DECRET

pentru convocarea Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Romîne

In temeiul art. 37, lit. a din Constituţia Republicii Populare Romîne,

Prezidiul Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Romîne, decretează:

1. — Se convoacă în sesiune Marea Adunare Naţională a Republicii Populare Romîne, pe ziua de 22 februarie 1955, orele 10 dimineaţa, la sediul Marii Adunări Naţionale.

Preşedintele Prezidiului
Marii Adunări Naţionale
P. GROZA

Secretarul Prezidiului
Marii Adunări Naţionale
A. BUNACIU

Bucureşti, 18 februarie 1955 *Nr. 32*

Prin sălile tribunalelor

Eftimie Lazăr, mandatar la C.E.C. avea ca sarcină să primească depuneri de bani, să facă restituiri, să elibereze librete de economii, să înregistreze operațiunile făcute în librete, și în evidențele contabile. El avea obligația să verse sumele încasate în ziua imediat următoare efectuării operațiunilor.

Începînd însă din ianuarie 1954 n-a mai dat curs acestei obligații și lucrînd împotriva îndatoririlor legale, numitul a pornit să opereze diferite sustrageri de bani, din sumele încasate de la depunători.

Bineînțeles că a fost descoperit de organele de control financiar și deferit justiției. Tribunalul popular al raionului Stalin din Capitală a judecat cauza și l-a condamnat pe Eftimie Lazăr la 4 ani închisoare corecțională, obligîndu-l să plătească Casei de Economii și Consemnațiuni suma de lei 17.974,12 cu titlul de despăgubiri civile.

Tribunalul Capitalei, Colegiul I, respingînd recursul, condamnarea a rămas definitivă.

★

Gestionarul magaziei de materiale a Întreprinderii Tehnometal din București, Dumitru Marin, a fost surprins pe cînd încerca să scoată din incinta fabricii, unele piese și obiecte sustrase din magazie.

La controlul făcut magaziei, s-a constatat o lipsă de materiale în valoare de 11.465 lei.

Tribunalul popular raional Grivița Roșie, l-a condamnat pe Dumitru Marin, la 3 ani închisoare corecțională, acoperirea valorii obiectelor furate și 250 lei despăgubiri civile.

Recursul inculpatului a fost respins și sentința a rămas definitivă.

★

Fiind în serviciul Întreprinderii de creștere și îngrășare a animalelor București, unitatea Brănești, în calitate de planificator financiar și casier, Dumitru Petre Constantin din comuna Pîrlita, raionul Brănești, a înscenat un furt din casa de fier a întreprinderii pentru a sustrage și a-și însuși suma de lei 12.550. Demascat și trimis în judecată, a fost condamnat de Tribunalul raional Brănești la 2 ani închisoare corecțională și 2 ani interdicție corecțională precum și obligat să restituie banii sustrași, plus 50 lei cheltuieli.

Prin respingerea recursului de către Tribunalul Regional București, sentința a rămas definitivă.

★

Recent a fost trimis în judecata Tribunalului popular raional Tudor Vladimirescu, Bănică Constantin, zis Dănilă Constantin, zis Luchian Alexandru, înrăit excroc și delapidator.

Numitul s-a angajat sub numele fictiv de Dănilă Constantin la Trustul 2 Construcții și a fost trimis în calitate de contabil la o întreprindere de construcții din Roman. Fiind avansat casier, i s-au dat în primire cheile casei de bani precum și banii și valorile întreprinderii.

După cîteva ore de la luarea în primire a acestei funcții el a dispărut cu cheile, cu 4.238,85 lei numerar, cu toate biletele C.F.R. ale instituției (în valoare de 15.978 lei) și cu toate bonurile și tichetele de benzină (valoare: 20.250 lei). Cu complicitatea lui Enache Nicolae, a reușit să vîndă unor șoferi incorecți bonurile de benzină furate.

Judecat de Tribunalul popular raional Tudor Vladimirescu, a fost condamnat la 5 ani muncă silnică, fiind obligat să plătească Întreprinderii de Construcții din Roman lei 69.867 cu titlu de daune.

Tribunalul Capitalei, Colegiul I i-a respins recursul și sentința a rămas definitivă.

★

Anghel Gheorghe-Brăniștari, gestionar al cooperativei Brăniștari, raionul Vidra, satul Mașteni-Dobrotești a delapidat suma de lei 10.127,58 din fondurile cooperativei.

Ținînd seama de gravitatea faptelor, Tribunalul popular raional Vidra l-a condamnat la 5 ani închisoare corecțională, 4 ani interdicție corecțională, restituirea sumei și 60 lei cheltuieli penale.

Recursul inculpatului a fost respins.

Din activitatea sfaturilor populare

Teatrul satului

Dăunăzi mă aflam prin raionul Brăila. Străbăteam de mai multe zile așezările acestea de pe marginea Dunării și adesea mă luptam cu drumul clisos. Uneori mă bucuram de bunăvoința vreunui drumeț cu căruța. Așa l-am cunoscut și pe Dumitru Nistor, țăran muncitor din satul Silistraru.

Trebuie să spun că pînă atunci nu auzisem măcar o singură dată de această așezare, așa cum nici pe Dumitru Nistor nu-l cunoscusem înainte.

Drumul la care pornisem împreună era scurt, doar vreo doi-trei kilometri, de la sfatul popular al comunei Traian și pînă la șosea. Nea Nistor (așa s-a recomandat) mi-a făcut loc lîngă el, pe scîndura acoperită cu o scoarță groasă, dungată. Prin drumul desfundat, clisos, caii înaintau la pas. Era o adevărată zi de primăvară, deși ne găseam exact la jumătatea lui ianuarie. Pămîntul aburea, iar pe imașuri oile însoțite de mocani pășteau liniștite.

Cu Dumitru Nistor schimbam arareori cîte o vorbă. Priveam laolaltă, fermecați, priveliștea puțin obișnuită pentru zilele lui ianuarie. Deodată drumul ni se încrucișă cu o altă căruță. Oamenii ne-au dat bineațe. Nistor se întoarse brusc din mijloc și strigă peste umăr, întrebînd pe cei din cealaltă căruță despre un motor.

— Îi pentru teatrul nostru. L-avem în dar de la semetiștii din Traian, mă lămuri el, ghicindu-mi nedumerirea.

— Pentru cămin vrei să spui, intervenii eu.

— Apăi nu, pentru teatru, întocmai cum spusei, întări Dumitru Nistor.

Cînd îi cerui amănunte, mă pofti în sat. Uitînd orice socoteli dinainte făcute, îl urmai pe Dumitru Nistor la Silistraru. Primul popas l-am făcut la sfatul popular comunal. Aici este inima satului.

Cum l-am cunoscut pe tov. Furtună, directorul școlii, am și pornit la teatru, nu departe de sfatul popular. Lucrul era în toi, căci în două zile trebuia terminată amenajarea sălii. Dar așa cum am văzut că lucrau nu era pericol de întîrziere. De altfel, ce era mai greu se făcuse.

Sala încăpătoare, cu zidurile albe, luminoase, mirosind a văruială proaspătă, era aidoma unei săli de teatru. 200 de scaune noi se aflau deja rînduite pe podeaua în scară, așa ca fiecare spectator să poată vedea cum trebuie. Scena mare, lată și înaltă privea încă ca o gaură neagră. Cu scena a fost mai mult de furcă, căci a trebuit mărită sala și construit un perete nou.

— Așa am fost îndrumați să facem, îmi spuse directorul.

— Îndrumați? De cine?

— Drept că n-aveți de unde ști. Păi toată treaba am pornit-o din îndemnul actorilor de la Teatrul de Stat din Brăila.

...De anul nou, un grup de actori a venit la Silistraru. Cum au dat cu ochii de sală, gata ideea: „facem un teatru". Este drept că la început sătenii i-au privit puțin chioriș. Dar deputații au explicat despre ce este vorba. Oamenii i-au crezut, căci multe lucruri de seamă au adus ei în viața satului.

La trei zile după anul nou la Silistraru a poposit trimisul actorilor, Constantin Salariotti, tehnicianul teatrului brăilean. Și după ce a analizat bine sala, cum vine lumina, unde s-ar potrivi scena, a început lucrul. Alături de el se găseau îndeosebi tinerii din sat, fete și flăcăi. Tehnicianul muncea deopotrivă cu oamenii și îndruma mereu lucrările. Pînă în noapte tîrziu se auzeau cîntece de la șantier.

Vestea s-a răspîndit cu iuțeală peste marginile satului. Tractoriștii de la S.M.T. Traian s-au prins să dea motorul pentru reflectoare și să repare un dinam vechi descoperit în sat.

Între timp nici actorii nu stăteau degeaba la Brăila. Se lucra de zor la confecționarea unei cortine și a decorurilor. Se alesese și piesele pentru primul spectacol dat la Silistraru: comedia muzicală „Camera însorită" și „Oamenii poruncesc pămîntului". Repetițiile se făceau în același ritm în care se lucra în sat, la sala teatrului.

Dar sătenii nu se mulțumesc să știe că au teatru și odată pe lună vor vedea piesele prezentate de cei de la Teatrul de Stat. Despre acest lucru au discutat cu directorul Furtună. Și oamenii au venit cu propunerea gata făcută: să se formeze o echipă artistică a satului. Înflăcărat ca de obicei, directorul s-a pus pe treabă. Desigur că cei mai încîntați s-au arătat cei tineri, dar s-au și unii cu tîmplele încărunțite care au primit să facă parte din echipă.

Cine să-i învețe s-a găsit repede. Actorul Stelu Popescu a devenit bucuros instructorul artistic al silistărenilor. După ce lucrau la făurirea teatrului, pe înserat începea munca artistică. Pe cînd mă aflam acolo se citea piesa „Zestrea Ilenuței" de Mircea Ștefănescu și actorul Stelu Popescu căuta o „Ilenuță" cît mai potrivită. Unii spuneau că nimerită ar fi „cea mare" a lui nea Nistor. Dacă așa este ori ba, nu pot să știu.

...Pe înserat, nea Dumitru Nistor m-a însoțit cu căruța pînă la șosea. Nu spunea nimic, dar vedeam că tare ar fi vrut să-i laud consătenii și teatrul lor.

— Bună treabă, ai? întrebă el deodată.

— Zău, tare mult mi-a plăcut.

Dumitru Nistor și-a întors mulțumit vîrfurile mustăților. La șosea ne-am despărțit. Abia a doua zi mi-am dat seama că nu am întrebat cum li vor spune teatrului. De aceea, pentru mine rămîne simplu: Teatrul satului.

H. ȘAICU

Cursuri pentru activiștii sfaturilor populare din regiunea Hunedoara

DEVA (de la corespondentul nostru). — În urma măsurilor luate de comitetul executiv al sfatului popular regional Hunedoara, în orașele Deva, Alba Iulia, Orăștie și Hațeg s-au deschis din luna ianuarie cursuri speciale de 10 zile pentru activiștii sfaturilor populare.

În cadrul acestor cursuri, activiștii sfaturilor populare din regiunea Hunedoara capătă noi cunoștințe necesare ducerii la bun sfîrșit a sarcinilor ce le revin.

La cursul din orașul Deva care funcționează pe lîngă sfatul popular regional se pregătesc în prezent cursanții celei de-a doua serii. Aceștia sînt instructori și șefi ai sectoarelor de documentare de pe lîngă sfaturile populare raionale, cărora li se predau lecții în legătură cu antrenarea cetățenilor la conducerea treburilor obștești, munca cu deputații, etc. În prima serie au participat la aceste cursuri șefii secțiilor organizatorice de la sfaturile populare raionale. Lor li s-au predat lecții în legătură cu dezvoltarea creșterii animalelor în raioane, ridicarea producției la hectar și altele.

La cursurile deschise la raioane au participat în prima serie circa 50 președinți de sfaturi populare comunale din raioanele Alba, Sebeș, Orăștie, Brad, Hațeg și Ilia. Acestora li s-au predat lecții în legătură cu pregătirea campaniei de primăvară, munca cu deputații, antrenarea țărănimii muncitoare la acțiunile obștești etc.

Începînd din ziua de 11 februarie, la centrele de raioane au început cursurile de 10 zile a celei de a doua serii de cursanți la care participă circa 60 activiști ai sfaturilor populare comunale.

Viitoare premiere cinematografice

În cursul lunii martie vor rula pe ecranele cinematografelor din Capitală o serie de filme în premieră.

Astfel, va fi prezentat filmul „Directorul nostru", o nouă comedie satirică realizată de Studioul „București". Autorul nuvelei cu același nume, Gheorghe Dorin, este și autorul scenariului, iar regizorul filmului este Jean Georgescu, laureat al Premiului de Stat. Filmul satirizează un director birocratizat, al cărui rol este interpretat de Al. Giugaru, artist emerit și laureat al Premiului de Stat. În celelalte roluri principale ale filmului joacă C. Ramadan și Gr. Vasiliu-Birlic, artiști emeriți ai R.P.R. și laureați ai Premiului de Stat.

Tot în cursul lunii martie va rula filmul artistic „Stiletul", o producție 1954 a Studioului „Lenfilm" — realizat după povestirea scriitorului sovietic A. Ribakov. Regizat de V. Vengherov și M. Sveițer, filmul aduce pe ecran istoria plină de întîmplări neobișnuite a unui stilet a cărui inscripție indică ascunzișul unei comori misterioase. Un alt film sovietic care va rula în luna martie este „Libeluța", film inspirat din viața unui colhoz din Georgia.

Din cinematografia Republicii Democrate Germane va fi prezentat în premieră „Vrăjitoarele", un film care satirizează superstițiile.

În continuare, publicul bucureștean va avea prilejul să vizioneze filmul chinezesc „Scăpat din ghiarele demonului", o producție a studioului de filme din Șanhai, în regia lui Cian Ju-cian.

De asemenea vor mai rula în premieră filmul polonez „Ospățul lui Baltazar" și filmul francez „Chemarea destinului" care înfățișează aspecte din viața și activitatea tînărului dirijor francez Roberto Benzi. Rolurile principale din acest film sînt jucate de Roberto Benzi și Jean Marais.

—o—

Colecții de reproduceri

Secția de artă plastică din cadrul Editurii de Stat pentru Literatură și Artă pregătește o serie de studii, colecții, albume, caiete care vor apare în cursul acestui an.

Din colecția „Maeștrii artei românești", vor continua să apară albume cu 25—30 de reproduceri din lucrările celor mai de seamă pictori, sculptori și gravori. Astfel, în curînd va apare un album cu reproduceri din opera marelui nostru pictor Tonitza, cuprinzînd și un studiu al criticului de artă Zambaccian. De asemenea, vor apărea albumele „G. Tattarescu", „Nicolae Grigorescu" și „Ion Luchian". Studiile care vor însoți aceste albume sînt semnate respectiv, de Adina Manu, Lelia Rudașcu și Petre Comarnescu. Colecțiile „Nicolae Grigorescu" și „Ion Luchian" vor cuprinde 60 de reproduceri însoțite de prezentările respective.

Din colecția „Maeștrii artei sovietice", colecție care a prezentat pînă acum reproduceri din lucrările lui Mescov, Mercurov, Pavlov și Smarinov, se vor tipări în cursul lunii viitoare două albume cu reproduceri din lucrările sculptoriței Vera Muhina și pictorului Joganson.

Secția de artă plastică din cadrul Editurii de Stat pentru Literatură și Artă mai pregătește și volumul II din colecția de albume „Maeștrii picturii românești în Muzeul de Artă al R.P.R.", care oglindește pictura din secolul nostru, albumul „Th. Aman" etc. Portul, țesăturile, cusăturile poporului nostru și ale minorităților naționale vor fi oglindite în 525 de reproduceri, printre care 70 în culori, care vor alcătui un album mare despre „Arta populară în R.P.R." Pe lîngă acest volum se vor tipări o serie de caiete de artă populară, care vor oglindi porturile naționale din diferite regiuni ale țării. Reproducerile de porturi din regiunile: Gorj, Oaș, Maramureș, nordul Moldovei, Trascău, etc. vor fi însoțite de prezentări. Din colecția „Studii de artă plastică" vor apărea „Grafica politică a lui Iser" de Paul Constantinescu, „Ceramica din Horez" de Paul Petrescu și Paul Stahl și „Bisericile-cetăți din Ardeal" de prof. Gh. Oprescu.

FOILETON

„AMID. DEXTR."

„Amid. dextr." a devenit un termen foarte cunoscut, mai ales pentru șeful gării Bucecea, din vecinătatea Botoșanilor. Că acest termen putea îmbogăți numărul cunoștințelor sale, nu era nimic rău. O noțiune în plus nu strică. Cu toate acestea șeful gării s-ar fi lăsat păgubaș de așa cîștig, cu atît mai mult cu cît de pe urma lui a avut de tras atîtea și atîtea...

Numai în două săptămîni, în fața ochilor lui au apărut cinci sute cinci zeci de „Amid dextr", aducîndu-i cinci sute și cincizeci de necazuri, la care se adăogau altele din ce în ce mai variate. După fiecare „Amid. dextr." urma o discuție care în linii mari suna cam așa:

— Tovarășe director Șerban, a mai venit un vagon. Ce ne facem?

— Nu știu tovarășe șef de gară.

— Dar cine știe?

— Știu eu?

— Ridicați marfa că se adună mereu taxele de locație pe seama întreprinderii.

— Nu cunosc nimic și n-am ce ridica, era răspunsul invariabil al directorului Radu Șerban.

Judecînd după cum era situația, dreptate avea și unul și altul.

„Amid. dextr." este o inscripție pusă pe cele 550 de vagoane de marfă sosite în gara Bucecea, cele mai multe venind tocmai de la Oradea.

S-ar putea oare ca o simplă inscripție să aducă necazuri atît de numeroase? Desigur că nu. Dar dacă se caută conținutul, atunci nu mai este nici un dubiu. Pentru a-l afla, personalul gării Bucecea n-a alergat la dicționarul romîn-romîn, căutîndu-i înțelesul, ci a deschis vagonul și înainte i-a apărut cele 10.000 kg cartofi, cît transporta fiecare vagon. Acum că se știe despre ce e vorba, se poate face o apreciere asupra importanței cantității de cartofi trimiși în mica gară din nordul Moldovei.

Sosite aici, nechemate și neașteptate de nimeni, vagoanele cu cartofi nu au fost întîmpinate de nimeni pe peron. Mînate de pe o linie pe alta, au ajuns pe ultima linie, unde au fost descărcate pe o vreme umedă. Pe rampă se strînseseră mormane mari. Văzîndu-le în această stare de părăsire, șeful gării a încercat să intervină pe lîngă destinatar, care se arăta vitreg cu transporturile sosite. Destinatarul era fabrica de amidon și dextrină din Hănești (De aci vine abreviația „Amid. dextr." scrisă pe fiecare vagon). Dar discuția este cunoscută. E cea expusă mai sus. Cartofii nu erau primiți fiindcă ei veneau din senin, repartizați de Ministerul Industriei Alimentare care scăpase din vedere că fabrica se aprovizionează din abundență cu cartofi din împrejurimi. Cine știe ce condei birocrat i-a îndrumat cale de sute de kilometri tocmai pînă la Hănești... Acest birocrat din minister, care are poate pretenția de a se numi „planificator", nu numai că a dat o îndrumare greșită, dar a făcut ca timp de mai bine de o lună de zile, masive cantități de cartofi să stea afară, în ger și umezeală, făcînd ca să se strice mai mult de o treime din ei. Această pagubă enormă se pare că a fost trecută cu vederea și după ce a venit o comisie ministerială care a cercetat cazul la fața locului și în urma căreia același birocrat, sau aceiași birocrați (este bine să se știe!) au rămas să semneze mai departe repartiții și alte decizii care ar putea din nou supune stricăciunii alte zeci sau sute de vagoane de cartofi, atît de necesari industriei cît și aprovizionării oamenilor muncii. Întîmplarea aceasta este deadreptul revoltătoare și trebuie urmată de cercetări și măsuri din partea conducerii Ministerului.

Iată motivul supărării ceferiștilor din gara Bucecea și al tuturor celor care au aflat că în această gară s-au stricat vagoane de cartofi, adunați apoi la repezeală și trimiși spre altă destinație, la Sibiu.

CONSTANTIN SIRBU și PAULA GEBER

Spectacole pentru muncitorii forestieri

CRAIOVA (de la corespondentul nostru). — În punctele de exploatare forestieră din raioanele de munte ale regiunii Craiova se adună în timpul iernii sute și mii de muncitori. Urcați la munte odată cu iarna, ei nu mai coboară pînă tîrziu, după venirea primăverii.

Altădată munca și condițiunile de trai ale muncitorilor forestieri erau nespus de grele. Azi, în punctele de exploatare au fost construite cabane încăpătoare și călduroase pentru locuit, în multe din ele fiind instalată și lumină electrică. Paralel cu preocuparea pentru continua îmbunătățire a condițiunilor lor de muncă și de trai, o grijă deosebită este acordată ridicării nivelului lor cultural.

În acest sens, pe baza unei acțiuni comune întreprinsă de Trustul de exploatare și transportul lemnului, în colaborare cu secția culturală a sfatului popular regional, direcția regională cinematografică și centrul de librării și difuzare a cărții, s-a asigurat desfășurarea unei bogate activități culturale în toate punctele de exploatare forestieră. În cursul trimestrului acestuia, bunăoară, caravane cinematografice vor vizita pe rînd și prezenta spectacole cinematografice într-un număr de 7 puncte de exploatare forestieră, printre care: Tismana, Cloșani, Lainici, Baia de Fier și altele.

În punctele Tismana și Lainici au și fost prezentate primele spectacole cu filmele „Tainele pădurii" și „Fata cu părul cărunt", la care au participat peste 500 muncitori. Fiecare caravană cinematografică este însoțită de o bibliotecă volantă, asigurîndu-se în felul acesta și răspîndirea cărții pînă în crierul munților.

Luptele din februarie 1933 — un puternic protest împotriva instaurării fascismului și a pregătirilor de război antisovietice

Catastrofa provocată lumii capitaliste de criza economică din anii 1929—1933, criză a cărei adîncime și amploare era determinată de faptul că ea se desfășura pe fondul crizei generale a capitalismului, a făcut ca imperialismul mondial să caute ieșirea pe căi nebănuite încă pînă atunci. Pe lîngă metodele clasice încercerea de a arunca poverile crizei pe spinarea clasei muncitoare și pregătirea de război — imperialismul mondial recurge în această perioadă la instaurarea fascismului în Germania și la fascizarea vieții politice a multor țări, cu scopul de a instaura dictatura vîrfurilor monopolurilor, dictatură menită să asigure capitalului monopolist profitul maxim.

Toate acestea nu puteau să nu ducă la adîncirea contradicției de neîmpăcat dintre burghezie și proletariat, la intensificarea luptei proletariatului. Clasa muncitoare de pretutindeni s-a ridicat la luptă hotărîtă pentru apărarea drepturilor sale, pentru independență națională, împotriva războiului pregătit contra Statului Sovietic. Cu o vigoare deosebită s-au ridicat la luptă muncitorii textiliști din Lodz (Polonia), din Lancashire (Anglia) și minerii belgieni. În Grecia au loc lupte de stradă, pe baricade. La Birkenhead (Anglia) șomerii purtau lupte de stradă cu poliția. Un val de greve a cuprins Franța, China și alte țări. Lupte eroice se desfășurau în Germania. Forța și amploarea acestor mișcări era determinată de conducerea lor de către partidele comuniste.

Radicalizării mișcării muncitorești revoluționare din Europa imperialismul internațional i-a răspuns prin organizarea unui odios complot, în urma căruia în ianuarie 1933 hitleriștii au instaurat în Germania sîngerosul regim fascist cu sprijinul larg al social-democrației.

★

Criza economică din anii 1929—1933 a cuprins și România regimului burghezo-moșieresc. Aici ea a luat forme deosebit de ascuțite ca rezultat al faptului că România acelor vremi era o țară înapoiată, cu o industrie slab dezvoltată. În agricultură persistau puternice rămășițe feudale. Agricultura țării — așa cum recunoștea chiar și revista economică burgheză „Bursa" — se „întemeia pe munca forțată a țăranilor și pe un sistem primitiv de gospodărire". Această situație nu putea să nu ducă la înrăutățirea crizei industriale cu cea agrară și implicit la accentuarea urmărilor dureroase ale crizei. Jefuirea țării de către monopolurile străine, ruina finanțelor determinată de necontenitele plăți efectuate în contul împrumuturilor străine înrobitoare, contribuiau la adîncirea crizei economice din România.

Greutățile economice s-au accentuat și mai mult în anii 1931—1932 în urma faptului că cercurile guvernante au început pregătirile de război împotriva Uniunii Sovietice. În urma hotărîrilor luate de conferința statelor majore din Polonia, România, Cehoslovacia și Iugoslavia la sugestia cercurilor conducătoare apusene de care depîndeau, și în România a început extinderea industriei de război. În timp ce producția de pace scădea simțitor, numărul întreprinderilor industriei de război a crescut de la 4 la 20. Aviația civilă a fost subordonată aviației militare. S-a elaborat un proiect pentru militarizarea căilor ferate. S-au construit șosele strategice. Armata își mărise efectivul aproape de două ori, depășind 300.000 de oameni. Așa cum semnala un manifest al C.C. al P.C.R. din iulie 1932, cheltuielile militare ale guvernului depășeau 12 miliarde lei anual, adică jumătate din bugetul statului.

Cu scopul de a-și asigura profituri și mai mari, de a arunca povara urmărilor crizei pe spinarea celor ce muncesc, guvernul burghezo-moșieresc a început o adevărată ofensivă împotriva nivelului de trai al funcționarilor din întreprinderile de stat și în primul rînd al salariaților de la căile ferate, sub masca ipocrită a unor „economii", a necesității „unor sacrificii" în „interesul țării". În anul 1931 salariul muncitorilor de la căile ferate scăzu cu 75 la sută față de anul 1926. În 1933 numărul șomerilor crescu de cinci ori față de 1929.

Această situație economică și politică a constituit o condiție favorabilă, îmbold pentru un nou avînt al mișcării revoluționare din țara noastră. Începutul noului avînt l-a marcat greva de la Lupeni din anul 1929, grevă în care s-a manifestat combativitatea, hotărîrea și voința de luptă a minerilor din țara noastră.

Cu o mare intensitate creștea lupta ceferiștilor. Aceste lupte ale proletariatului au obligat în anul 1931 guvernul să renunțe temporar la concedierile care provocaseră adînci nemulțumiri în rîndurile muncitorilor.

Avîntul luptei proletariatului a trezit rezervele de energie revoluționară ale țărănimii muncitoare. Revoltele țărănești de la Rișnov, Ungheni, Sinandrei, Salonta și din alte sate stau mărturie acestui fapt.

Oamenii muncii din rîndurile minorităților naționale, care sufereau o dublă exploatare, participau peste tot la acțiunile revoluționare organizate de partid.

Efectele politicii de jefuire a țării, a clasei muncitoare, s-au conturat mai precis în anul 1933, tocmai cînd „experții" străini Rist, Avenol, De Noll și alții — emisari ai băncilor engleze — au impus prin guvernul național-țărănesc reducerea cu 30 la sută a numărului muncitorilor și funcționarilor din întreprinderile și instituțiile de stat, micșorarea salariilor cu 60%, mărirea impozitelor, etc. Au început concedieri în rîndurile ceferiștilor care nutreau idei revoluționare. Aceasta a determinat ca lupta revoluționară a muncitorilor ceferiști împotriva ofensivei capitalului, pentru pîine, pace și libertate, împotriva aservirii țării și a transformării ei în bază de atac antisovietică să crească și să se extindă. Ea a culminat în ianuarie-februarie 1933, cînd avîntul revoluționar al maselor muncitoare din anii crizei economice din 1929—1933 a atins în țară punctul culminant.

Amploarea deosebită a luptei revoluționare din ultimul an al crizei economice este legată indisolubil de întărirea rîndurilor partidului, de lichidarea luptei fracționiste fără de principii din rîndurile sale, de faptul că, cu ajutorul frățesc al Comitetului Executiv al Internaționalei Comuniste, partidul comuniștilor din țara noastră a reușit să stabilească la cel de-al V-lea Congres al său o linie de luptă clară și justă.

★

Vestea începerii celei de a treia „curbe de sacrificiu" la începutul anului 1933, care prevedea reducerea cu 10 la sută a salariilor, a determinat creșterea frămîntărilor oamenilor muncii, ale ceferiștilor care pășeau în primele rînduri ale mișcării revoluționare din țara noastră. După o pregătire temeinică care a culminat cu adunările demonstrative din 28—31 ianuarie, adunări la care au participat 7000 de oameni, muncitorii de la Griviția au hotărît ca la 2 februarie să declare grevă și să ocupe atelierele. Muncitorii de la „Vulcan", „Herdan", „R.M.S.", „Balcani" și din alte întreprinderi au hotărît să-i sprijine prin greve de solidaritate. Urmînd exemplul luptătorilor de la atelierele Griviția, muncitorii atelierelor C.F.R.-Nicolina din Iași au hotărît și ei începerea grevei și ocuparea concomitentă a atelierelor. S-au declanșat apoi o seamă de greve la Cluj, Galați, Timișoara, Dej, Pașcani, Constanța, Brăila. Lupta eroică a ceferiștilor a fost inspirată și condusă de partidul comunist prin intermediul Comitetului Central de acțiune al muncitorilor ceferiști, al cărui secretar era tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej.

O mare însemnătate au avut luptele desfășurate de muncitorii petroliști din Valea Prahovei, sub conducerea partidului, împotriva exploatării crîncene a trusturilor petrolifere americane și engleze. După lupte cu poliția și jandarmii, muncitorii de la „Romîno-Americana", „Astra-Română", „Unirea", „Orion Vega", au pătruns în birourile administrației și au impus revendicările lor, precum și eliberarea conducătorilor arestați.

Sub presiunea luptelor ceferiștilor și petroliștilor din primele zile ale lunii ianuarie 1933, patronii și guvernul au fost nevoiți să accepte satisfacerea revendicărilor. Dar scopul diversionist al acceptării revendicărilor muncitorilor a reieșit clar abia după cîteva zile, cînd guvernul proclamă starea de asediu și anulează toate revendicările cucerite de muncitori. Dîndu-și arama pe față, guvernul dizolvă organizațiile muncitorești și începe teroarea împotriva a numeroși comuniști și muncitori greviști. Aceste măsuri denotau faptul că cei care stăpîneau Romînia în acea vreme și-au dat seama că amploarea luptelor muncitorești punea în primejdie politica de fascizare a țării, de pregătire a războiului antisovietic.

Dar nici de această dată teroarea n-a putut înfrînge elanul revoluționar al muncitorilor. La 15 februarie ceferiștii Griviței au reînceput greva și au ocupat din nou atelierele. În perioada care s-a scurs de la prima grevă conștiința revoluționară a muncitorilor a crescut. Acum ei lupteau și pentru o serie de revendicări politice printre care se enumera: eliberarea conducătorilor ceferiști, încetarea stării de asediu, a terorii polițienești și a pregătirilor pentru războiul antisovietic. Aceste revendicări au imprimat grevei un caracter politic evident și au ridicat ceferiștii bucureșteni în primele rînduri ale luptei clasei muncitoare desfășurată sub steagul partidului. De aceea nu întîmplător, lupta ceferiștilor s-a bucurat de sprijinul frățesc al unor păturI largi ale populației. Sirenele Griviței au constituit în întreaga țară un semnal înflăcărat de luptă pentru pîine, pace și libertate, împotriva fascismului. Din toate colțurile Bucureștiului muncitorii din întreprinderi și cei fără de lucru — înfruntînd cordoanele jandarmilor și polițiștilor au venit în sprijinul eroicilor luptători. Spaima dușmanilor poporului creștea. De aceea ei au hotărît să înconjoare atelierele cu unități ale armatei. Dar apelul cald și frățesc al greviștilor a determinat o companie a regimentului 21 infanterie să se solidarizeze cu greviștii și să refuze să tragă în muncitori.

De teama eventualității unei greve generale, regele și guvernul aflat la cîrma țării au hotărît să înăbușe greva în sînge. În zorii zilei de 16 februarie gloanțele ucigașe ale mitralierelor au început să secere zeci de eroici luptători.

A urmat apoi „procesul" de la Craiova, prin care stăpînii vremii urmăreau să intimideze masele muncitoare și să frîngă hotărîrea lor de luptă. Dar procesul a constituit un nou prilej de acuzare a odiosului regim al burgheziei și moșierimii. Prin glasul „acuzaților" partidul a demascat pe acuzatori pentru întreaga lor politică antinațională.

Procesul de la Craiova a demonstrat din nou eroismul comuniștilor, faptul că ei nu cunosc alte interese decît interesele celor ce muncesc și tocmai de aceea, alături de eroicele lupte de la Griviția, procesul a contribuit la creșterea prestigiului partidului comunist în rîndurile maselor muncitoare, la adîncirea încrederii maselor muncitoare în partid.

★

Luptele eroice din februarie 1933 au atras admirația și solidaritatea proletariatului din întreaga lume. În fruntea presei comunile internaționale, „Pravda", „Izvestia", „Gudok" și alte ziare sovietice au relatat pe larg evenimentele petrecute în România acelor vremi. După patru zile de la începerea grevei „Pravda" scria printre altele „...Anul 1933 reprezintă pentru Romînia anul unei ascuțiri ne mai întîlnite a luptei de clasă... Ultimele evenimente sîngeroase din București, Ploești și din alte localități arată cît de încordată a devenit lupta de clasă, care este în plină desfășurare".

Procesul de la Craiova a fost înconjurat de asemenea de simpatia și atașamentul întregului proletariat. Mitingurile oamenilor sovietici din Moscova, Leningrad, Kiev și din alte orașe, scrisorile muncitorilor feroviari din Brașla adresate ceferiștilor bucureșteni, protestele apărute în presa sovietică și în presa comunistă din întreaga lume, constituie o vie manifestare a internaționalismului proletar. Sindicatele franceze și-au trimis delegații lor la procesul din Craiova. Acești delegați au adus cu ei protestul proletariatului francez și o emoționantă scrisoare a marelui scriitor revoluționar Henri Barbusse în care se spunea printre altele: „...Sîntem solidari cu bravii noștri tovarăși, cu eroicii luptători ai poporului romîn, de care noi, ca și voi ne simțim mîndri".

Eroicele lupte din februarie 1933 s-au bucurat de aprecierea Internaționalei Comuniste. În raportul prezentat la cea de a XII-a plenară a Comitetului Executiv al Internaționalei Comuniste din aprilie 1933 tov. O. V. Kuusinen analizînd învățămintele acestor lupte a arătat că ele au „grăbit coacerea acțiunilor hotărîte ale altor detașamente proletare"... că „au pregătit întreaga mișcare revoluționară prin noi forme și metode de lupte de masă, metode aplicate pentru prima dată în Romînia".

Luptele de clasă din februarie 1933 au constituit un puternic protest împotriva instaurării odiosului regim fascist din Germania și implicit o lovitură dată burgheziei internaționale care urmărea să-și consolideze pozițiile prin aducerea la putere a lui Hitler.

Aceste lupte au lovit puternic în politica de fascizare a țării, de pregătire a războiului antisovietic. Ele au dus la aminarea instaurării fascismului în țară. De frica maselor care au manifestat puternic împotriva războiului antisovietic, pentru a-și masca (în măsura în care era posibil) politica antisovietică, guvernul romîn s-a văzut nevoit ca împreună cu guvernele celorlalte state din „Mica înțelegere" să încheie cu U.R.S.S. un pact pentru „definirea agresorului". Mișcarea muncitorească internațională dădea în acea vreme o mare importanță „definirii agresorului" deoarece aceasta era un instrument puternic de demascare a planurilor războinice ale pretendenților la dominația mondială.

★

Luptele din februarie 1933 au înscris tradiții glorioase în istoria patriei noastre. Aceste tradiții însuflețesc lupta maselor muncitoare din țara noastră pentru construirea socialismului. Aceste tradiții cheamă la luptă împotriva celor care renasc astăzi militarismul german, zdrobit de glorioasa armată sovietică în timpul celui de al II-lea război mondial. Ele întăresc și mai mult încrederea poporului nostru muncitor în partidul clasei muncitoare, care l-a condus în lupta pentru cucerirea puterii, și-l conduce azi, zi de zi, pe calea construirii socialismului și a apărării păcii.

AL. POPESCU

Mai multă atenție învățămîntului agricol de masă

Cercul agrotehnic din satul Chetrești

Acum 5 ani, cînd la căminul cultural din satul nostru au început din cînd în cînd să se predea unele lecții cu caracter agrotehnic, numărul celor ce participau regulat la ele era foarte mic. Abea dacă erau 10 țărani muncitori. E drept că și lecțiile pe care le țineam noi învățătorii din comună nu urmăreau un plan anumit. Pe atunci ne mulțumeam doar să arătăm oamenilor că e bine să dea mai mare atenție lucrărilor agricole și ne ocupam doar de cele mai importante dintre ele: aratul, desmiriștitul, grăpatul, etc. Despre metode înaintate de lucru nu putea fi vorba atunci cînd la noi aproape toți nesocoteau de pildă însemnătatea gunoiului de grajd și îl aruncau în ripi. Pentru a face mai mult era nevoie mai întîi ca oamenii să înțeleagă rostul lecțiilor agrotehnice, să le urmărească cu atenție și, lucru principal, să se convingă ei înșiși prin roadele obținute pe ogoarele lor că pot să folosească cu încredere cele învățate aci și citite în cărți.

Și acest lucru am reușit să-l facem. An de an numărul celor ce s-au înscris în cercul nostru a crescut. Astăzi 25 de țărani muncitori urmează cu regularitate lecțiile ce se țin în fiecare săptămînă. Interesul lor a crescut pentru că și conținutul lecțiilor s-a îmbunătățit mult. Lecțiile se predau cu multă atenție; ele sînt legate de specificul și nevoile comunei, prin exemple luate din practica fruntașilor, a colectiviștilor, exemple bine cunoscute de cursanți.

Acum lecțiile nu se mai predau la întîmplare ci după un plan bine întocmit, dîndu-se o mare atenție răspîndirii metodelor agrotehnice înaintate: polenizarea suplimentară, însămînțarea prăsitoarelor în cuiburi așezate în pătrat, etc.

Dar ceea ce a contribuit și mai mult la atragerea țăranilor muncitori a fost faptul că ei au acum putința să verifice cele învățate, chiar în cîmpul de experiență al cercului agrotehnic. Aci, pe o suprafață de 2400 m² s-au făcut în anul trecut experiențe comparative care au dovedit cît de important e numărul de praștie în cultura porumbului și fasolei, că mușuroitul porumbului e dăunător, precum și culturi comparative cu soiuri hibride de porumb.

Cei ce participă la aceste lecții se străduiesc să popularizeze cele mai bune metode de lucru și în rîndul celorlalți muncitori. Cu ajutorul lor, apare cu regularitate o gazetă a satului numită „Cercul agrotehnic ne învață". Și tot cu ajutorul lor, se organizează diferite consfătuiri, se string materiale pentru îmbogățirea muzeului agricol sătesc, etc.

Ceea ce am dori însă, pentru ca activitatea cercului nostru să fie și mai bună, este un mai serios sprijin din partea inginerilor și tehnicienilor de la raion. Cerem acest sprijin mai ales în întocmirea și predarea lecțiilor la un nivel cît mai corespunzător din punct de vedere tehnic. Pentru aceasta e nevoie ca specialiștii agronomi să vie mai des în mijlocul nostru și să se intereseze mai mult de activitatea cercului agrotehnic. Avem nevoie de ajutorul lor și pentru organizarea cîmpului de experiență, în așa fel încît el să devină pentru țăranii muncitori din satul nostru, o cît mai puternică dovadă a superiorității metodelor agrotehnice înaintate.

Avînd acest sprijin sîntem siguri că cercul agrotehnic din satul Chetrești, va fi de un folos tot mai mare țăranilor muncitori în lupta pentru obținerea unor roade bogate.

CEZAR CĂLIN
Învățător,
directorul căminului cultural din satul Chetrești, comuna Bălteni, raionul Vaslui

Lipsă de răspundere față de oameni

În toamna anului trecut, numeroși oameni ai muncii de pe ogoarele regiunii Timișoara, dornici să-și îmbogățească necontenit cunoștințele în domeniul agro-zootehnic au așteptat cu nerăbdare deschiderea diferitelor forme ale învățămîntului agricol de masă. Numai că de această problemă n-a avut cine să se îngrijească. Colectivul serviciului de propagandă al direcției regionale agricole a fost „antrenat" luni de zile în munca de organizare a unei expoziții agricole care dealtfel n-a dat rezultatele așteptate; ea a fost însă „cauza" — spun tovarășii de la acest serviciu — lipsurilor în ceea ce privește învățămîntul agricol de masă. Dar, cu chiu, cu vai, expoziția a fost deschisă însfîrșit în luna decembrie, dîndu-i prilej tov. Oprea Segîrceanu, directoru direcției agricole regionale, să afirme cu optimism că-n 15 ale lunii respective (tot de decembrie era vorba) vor fi deschise toate verigile acestui învățămînt...

Analizînd situația existentă la sfîrșitul lunii ianuarie a.c. aflăm cu părere de rău că între „angajamentul" tov. Segîrceanu și realitatea de pe teren e mare diferență. La 31 ianuarie încă, în 21 de gospodării agricole colective nu erau deschise cursurile de 3 ani, iar dintre cele 25 de întovărășiri agricole planificate cu cursuri de 3 luni, numai la 11 întovărășiri se țin asemenea cursuri. Aceasta, făcînd abstracție de faptul că nici la 46 cămine culturale nu s-au deschis cursurile prevăzute. Cum se explică acest lucru?

Mergînd pe linia cauzelor care au determinat nedeschiderea încă a unor forme ale învățămîntului agricol de masă, te împiedici de un lanț întreg al slăbiciunilor. Comitetul executiv regional n-a analizat niciodată cu seriozitate această problemă. Necontrolată, Direcția Agricolă Regională s-a mulțumit să formeze doar pe hîrtie colectivul regional de coordonare și îndrumare, condus de inginerul Aurel Bulzan — directorul adjunct al direcției regionale agricole. Și totul s-a oprit aci. Tov. Aurel Bulzan a rămas practic și conducătorul și „membrii" acestui colectiv care de la constituire n-a ținut nici un fel de ședință, dar nici pe teren n-a făcut vreo treabă. Apoi, tov. inginer Bulzan a trecut și el la „alte probleme" lăsînd totul pe seama șefului serviciului propagandei, P. Roșu.

Cum a muncit serviciul propagandei „condus" de tov. Roșu reiese din următoarele exemple: la raioane consiliile pedagogice sînt inexistente. Numeroase forme ale învățămîntului de masă — ce figurează în evidența regiunii ca deschise — funcționează defectuos. La gospodăriile colective din Dumbrăvița, Banloc, lectorii repartizați nu s-au prezentat. Secția agricolă a raionului Timișoara (condusă de ing. F. Șurianu) și a raionului Oravița (condusă de ing. I. Socineanțu) nu dau nici o importanță învățămîntului agricol de masă. La secția agricolă a raionului Timișoara, bunăoară, nu se poate vorbi de cursuri, lectori, metode de predare sau alte probleme de felul acesta, deoarece aci încă nici materialul didactic n-a fost expediat în întregime; dulapurile sînt pline cu broșuri și planșe aruncate la întîmplare.

La unele sfaturi populare comunale broșurile de specialitate pentru cercurile agrozootehnice sînt ținute cu lunile în dulapuri în loc să fie puse la îndemîna țăranilor muncitori.

REFERENTUL: Dumneata crezi că broșurile acestea agrotehnice sînt făcute ca să stea praful pe ele? Pune mîna să le înculem în dulap.

Repartizarea lectorilor s-a făcut într-un mod cum nu se poate mai defectuos. La gospodăria agricolă colectivă din Bodo, raionul Lugoj, din cei 38 cursanți care au asistat la primele lecții, nu au mai rămas decît vreo 10, datorită faptului că lectorul preda în limba română deși majoritatea membrilor gospodăriei sînt maghiari. Același lucru s-a întîmplat și la gospodăriile colective din Diniaș și Cenei unde predarea lecțiilor nu se face în limba sîrbă, cum ar fi de dorit.

Nu mai vorbim de faptul că o parte din lectori neîndrumați, predau lecții nelegate de practică. Așa bunăoară la S.M.T. Biled, gospodăriile colective din Topolovățul-Mare, Pădureni, etc., lecțiile se citesc numai, ele nefiind adaptate condițiilor specifice ale unității. La S.M.T.-Biled, pe lîngă predarea mecanică a lecțiilor, se citesc mai multe lecții odată, așa „pentru a se îndeplini planul". La aceste unități frecvența cursanților la lecții este sub 50 la sută.

Lipsurile acestea impun organelor respective o cotitură hotărîtoare în problema învățămîntului agricol de masă. Comitetul executiv regional nu trebuie să se mulțumească numai cu informări periodice despre desfășurarea cursurilor deschise la unitățile socialiste și cămine culturale, ci trebuie să controleze concret, pe teren, munca direcției agricole regionale în această direcție, îndrumînd-o îndeaproape. Numai așa va putea fi lichidată încetineala și lipsa de răspundere față de sarcini, care se manifestă în activitatea desfășurată în regiunea Timișoara în ceea ce privește învățămîntul agricol de masă.

VIRGIL LAZAR
corespondentul „Romîniei libere" în regiunea Timișoara

CRONICA INTERNAȚIONALĂ

Pe urmele lui Mendès-France

Astăzi se împlinesc două săptămîni de la demisia guvernului Mendès-France și de la izbucnirea crizei ministeriale. De două săptămîni Franța se găsește fără guvern. De două săptămîni de zile încercările cercurilor guvernante de la Paris de a încropi un nou cabinet au fost date peste cap. Toți cei care au fost desemnați cu constituirea unui nou guvern, s-au izbit de piedici de nebănuit, aceleași piedici care au dus și la răsturnarea lui Mendès-France.

Lucrul este pe deplin explicabil. Căderea lui Mendès-France a dovedit mai înainte de orice netărăinicia cursului politicii sale externe antinaționale. Într-un articol închinat demisiei lui Mendès-France, ziarul parizian burghez „Le Monde" scria că „Mendès-France a fost condamnat din momentul în care proiectul comunității defensive europene a eșuat". Ziarul arăta, prin urmare, că prăbușirea C.D.E. a demonstrat cu tărie imposibilitatea oricărui guvern de a se menține la cîrma Franței atîta vreme cît urmărește reînvierea militarismului agresiv vest-german și abandonarea unei politici externe conforme cu voința și interesele poporului francez. Cauza căderii guvernului Mendès-France — sublinia într-un articol redacțional săptămînalul engiez „Tribune" — este lipsa de popularitate a campaniei americane pentru înarmarea Germaniei cu orice preț.

Or, în aceste condiții, ce au făcut cercurile guvernante de la Paris? În loc să ia aminte la înfringerea lui Mendès-France și la cauzele care au determinat-o, au pornit pur și simplu în căutarea unor alți oameni care să îndeplinească poruncile Washingtonului și testamentul politic al fostului premier: continuarea politicii antinaționale de refacere a Wehrmachtului vest-german. După ce „republicanul independent" Antoine Pinay și reprezentantul partidului catolic (M.R.P.) Pflimlin au eșuat în încercările lor de a forma guvernul, președintele Republicii Franceze, Coty, l-a chemat pe socialistul de dreapta Christian Pineau, căruia i-a cerut să încerce, potrivit relatării agenției „France Presse", „să rezolve criza de guvern deschisă la 5 februarie prin căderea lui Mendès-France". Primind avizul favorabil al comitetului de conducere al partidului socialist de dreapta — S.F.I.O. — Pineau a comunicat că acceptă să formeze noul guvern.

Christian Pineau este bine cunoscut opiniei publice internaționale pentru convingerea cu care a apărat întotdeauna interesele Statelor Unite. El a sprijinit atît defunctul plan al „comunității defensive europene", cît și noua variantă a planurilor de refacere a militarismului vest-german prin crearea așa-numitei „Uniuni vest-europene". În dicționarul biografic francez din anul 1954—1955 se arată pe scurt că socialistul Pineau „a făcut carieră la banca Parisului și a Țărilor de Jos (1931—1938)". După eliberarea Franței, Pineau a ocupat diferite posturi ministeriale în guvernele conduse de Schumann, Queuille, Bidault, etc. În 1952 a fost desemnat în funcția de prim-ministru însă încercările lui de a forma guvernul s-au năruit. El este vice-președinte al Asociației Statele Unite-Franța.

Pineau este un devotat sprijinitor al lui Mendès-France și al politicii pe care a dus-o acesta. De altfel, imediat după ce i s-a cerut să formeze guvernul, Pineau a avut o lungă întrevedere cu fostul prim-ministru. După aceea el a declarat ziariștilor că și-a luat angajamentul față de Mendès-France „să șteargă impresia proastă produsă străinătății (adică cercurilor guvernante americane și engleze — n. n.) de șovăielile manifestate în ce privește acordurile de la Paris". Totodată el a mai precizat că „va folosi metodele lui Mendès-France".

Pentru întreaga sa activitate de trădare a intereselor naționale ale Franței și ale poporului francez, pentru străduința sa de a se ajunge la reînarmarea Germaniei occidentale și pentru hotărîrea de a urma politica lui Mendès-France, Christian Pineau se bucură de încrederea nelimitată a cercurilor guvernante de la Washington și Londra. Aceste cercuri sînt sigure că Pineau va continua politica vechiului guvern dacă va fi investit ca prim ministru. Pentru aceasta el a și primit de altfel sprijinul radicalilor și al partidului catolic (M.R.P.) precum și, bineînțeles sprijinul socialiștilor de dreapta. Atît radicalii cît și partidul catolic doresc să se continue vechea politică. Pentru aceasta, atît radicalii cît și catolicii sînt dispuși să participe la un guvern în care să intre și socialiștii de dreapta, într-un guvern condus de un socialist de dreapta.

Deputații radicali grupați în jurul lui Mendès-France precum și catolicii lui Robert Schumann și Bidault se străduiesc de multă vreme să induci în eroare opinia publică prin afișarea unei atitudini — așa zise — „de stînga". Pentru aceasta cercurile conducătoare de la Paris și-au oprit privirile asupra lui Pineau considerînd că le va fi mai ușor să-și atingă scopurile privind refacerea militarismului vest-german prin constituirea unui guvern condus de un „socialist".

Actuala situație politică din Franța arată însă fără îndoială că aceste manevre nu vor putea induce în eroare poporul francez. Acesta cunoaște prea bine cît prețuiesc „socialiștii" de teapa lui Pineau și Guy Mollet și ce înseamnă fațada „de stînga" pe care încearcă să o afișeze radicalii și catolicii. Francezii cunosc prea bine cauzele crizei care a început cu două săptămîni în urmă. Mendès-France a fost răsturnat datorită protestului poporului francez împotriva planurilor de reînviere a militarismului vest-german. Se știe prea bine că sub presiunea opiniei publice, în noaptea de 4 spre 5 februarie Mendès-France nici nu a fost lăsat să vorbească. Huiduielile la adresa lui au contrastat violent cu aplauzele care au însoțit investirea lui ca prim-ministru. De la aplauze la huiduieli au trecut numai cîteva luni de zile. Sînt cele cîteva luni de zile în care Mendès-France a încercat la rîndul său înșelarea poporului francez. Manevra nu i-a reușit însă.

Se știe că pentru a ușura sarcina cercurilor guvernante de la Paris în lupta lor împotriva intereselor vitale ale poporului francez Mendès-France a izbutit să strecoare prin parlament o serie de modificări la textul Constituției. Una dintre acestea privește și modul de investire a primilor miniștri. Potrivit noilor prevederi ale Constituției, în prezent, pentru aprobarea împuterniciriilor noului șef al guvernului de către Adunarea Națională, nu mai este nevoie de jumătate plus unul din voturile parlamentului (314) ci de o simplă majoritate. În această privință, situația candidatului pentru funcția de prim-ministru este ușurată.

Dar această modificare a Constituției nu trebuie să dea prea mari speranțe lui Pineau, prietenilor și stăpînilor săi. Ea demonstrează nu tăria cercurilor guvernante ci, dimpotrivă, slăbiciunea lor.

Divergențele din sînul partidelor burgheze din Franța sînt o consecință directă, firească, a puternicei presiuni exercitate de cercurile cele mai largi ale poporului francez împotriva remilitarizării Germaniei occidentale. Se știe că numai pînă la sfîrșitul anului trecut aproape cinci milioane de francezi au semnat apelul împotriva tîrgului de la Paris.

Acestea sînt faptele și ele arată că oricine va căuta să pășească pe urmele lui Mendès-France va avea aceeași soartă. Lupta poporului francez împotriva refacerii Wehrmachtului se intensifică pe zi ce trece. De rezistența hotărîtă a poporului francez se vor lovi toți acei care-și apleacă urechea la ordinele Washingtonului și nu vor să asculte inima Franței.

Problema Taivanului — o problemă internă a R. P. Chineze

Amestecul tot mai flagrant al S.U.A. în afacerile interne ale R. P. Chineze, prin sprijinul pe care ele îl acordă bandei ciankaișiste pripășite în Taivan, ascute încordarea în Extremul Orient și face ca atenția întregii opinii publice să continue a fi îndreptată spre această parte a lumii. După cum se știe, la începutul acestei săptămîni a avut loc o ședință a Consiliului de Securitate cu prilejul căreia s-a putut vedea din nou cu deosebită claritate, cine dorește să contribuie cu adevărat la rezolvarea problemei Taivanului și deci la slăbirea încordării internaționale și cine urmărește să invenineze mai departe atmosfera lăsînd deschisă calea războiului și a nenorocirilor care îl însoțesc.

În ședința Consiliului de Securitate reprezentanții puterilor Occidentale susținînd propunerea neozeelandeză și-au exprimat „dezamăgirea" pentru faptul că R. P. Chineză căreia i s-a adresat invitația de a participa la discutarea acestei propuneri a refuzat să-și trimită reprezentanții. Luînd cuvîntul, reprezentantul Uniunii Sovietice A. A. Sobolev a dezvăluit adevăratul substrat al propunerii neozeelandeze și a explicat cauzele refuzului R. P. Chineze de a participa la discutarea acestei propuneri în Consiliul de Securitate. Sobolev a arătat că propunerea neozeelandeză departe de a contribui la stabilirea păcii în regiunea Taivanului, urmărește să mențină situația primejdioasă din această regiune, să permanentizeze ruperea Taivanului și a insulelor Penhuledao de R. P. Chineză. Datorită acestui fapt, R. P. Chineză nu poate participa la discutarea propunerii neozeelandeze.

Totodată în cuvîntarea sa reprezentantul sovietic a arătat că campania propagandistică „pentru încetarea focului" în regiunea Taivanului este necesară Statelor Unite pentru a-și camufla planurile agresive, planuri care tind la acaparare unei serii întregi de străvechi teritorii chineze.

Evenimentele care au avut loc în ultimul timp, precum și declarațiile unor persoane, deținînd înalte funcții în S.U.A. confirmă pe deplin afirmațiile reprezentantului sovietic în Consiliul de Securitate.

Deosebit de semnificative sînt evenimentele care au avut loc după evacuarea insulei Dacen. Hotărîrea ciankaișiștilor de a renunța la această insulă a fost determinată de șirul întreg de victorii repurtate de Armata Populară Chineză de Eliberare. Așa după cum arată ziarul „Jenminjibao" scufundarea cîtorva vase de război ciankaișiste, eliberarea insulei Ikianșan, precum și neîncetatele bombardamente ale aviației forțelor populare asupra trupelor ciankaișiste din insula Dacen, toate acestea au făcut ca ciankaișiștii din Dacen să nu aibă altă scăpare decît aceea de a se retrage la adăpostul forțelor armate americane. Ca o dovadă a faptului că prin evacuarea insulei Dacen, ciankaișiștii și protectorii lor americani nu urmăresc să înceteze provocările împotriva R. P. Chineze, ci din contră să le continue cu o și mai mare intensitate, este transportarea trupelor de pe această insulă pe o serie de alte insule din apropierea coastei R. P. Chineze. În legătură cu această operațiune agenția „Reuter" subliniază că „Parte din trupele și echipamentul evacuate din insulele Dacen au fost trimise în alte insule de litoral ca Nancișian, Quemoy și Matsu". Întărind pozițiile pe care ei le dețin pe insulele menționate, imperialiștii americani și slugile lor din Taivan urmăresc să pregătească o agresiune împotriva R. P. Chineze. La ce, dacă nu pentru pregătirea unei asemenea agresiuni, au fost încheiate pactul dintre S.U.A. și Cian Kai-și precum și alianța dintre S.U.A. și clica lisinmanistă?

Tocmai de aceea în ultimul timp a început să fie din nou fluturat planul unei acțiuni comune împotriva pașnicului popor chinez. În legătură cu aceste planuri agresive, trebuie pusă și vizita șefului de stat major al armatei sud-coreene în capitala Taivanului. „Sosirea șefului de stat major al armatei sud-coreene, Ciung Il Kuon, la Taipe, subliniază agenția „United Press" a provocat speculații în sensul că s-ar depune eforturi pentru a reînvia vechile speranțe de inițiere a unei acțiuni militare comune naționalisto-sud-coreene împotriva Chinei comuniste... Posibilitatea unei acțiuni comune a acestor două țări împotriva Chinei comuniste a fost discutată în secret ani de zile. În tot acest timp a continuat un schimb de misiuni militare între China naționalistă și Coreea de sud. Folosirea armatelor terestre naționaliste și sud-coreene, sprijinite de forța aero-navală americană, este o posibilitate care a cîștigat un oarecare sprijin în rîndurile experților militari americani în chestiunile Extremului Orient. Luna trecută generalul Claire Chennault, un vechi și intim prieten și consilier al generalului Cian Kai-și, a cerut în mod public un efort unit împotriva comuniștilor chinezi, efort sprijinit de Statele Unite".

Acțiunile agresive ale S.U.A. împotriva R. P. Chineze au devenit cunoscute întregii lumi. De aceea declarațiile reprezentantului american în Consiliul de Securitate despre bunele intenții ale S.U.A., despre dorința sa de pace nu pot să-și ajungă scopul. Aceste declarații sînt infirmate de provocările flotei și marinei americane în apele Chinei precum și de declarațiile făcute la 16 februarie de Dulles în discursul rostit la dineul oferit la New-York de „Asociația de politică externă". În discursul său, denaturînd faptele, Dulles a ajuns pînă acolo încît a numit amestecul grosolan al S.U.A. în treburile interne ale Chinei drept „o contribuție la cauza păcii". El a amenințat poporul chinez declarînd că S.U.A. vor „apăra" cu forțele lor armate nu numai insulele Taivan și Penhuledao ci și „pozițiile și teritoriile legate de ele".

Oprindu-se asupra apropiatei conferințe a țărilor participante la pactul militar pentru Asia de sud-est creat din inițiativa S.U.A., Dulles a spus, că la conferință vor fi discutate „trei probleme esențiale": în primul rînd „problema securității militare" sub care, după cum se știe S.U.A. înțeleg crearea sub control american a unor forțe armate unite ale țărilor participante la acest pact. În al doilea rînd, „securitatea împotriva activității subversive", adică, de fapt măsurile împotriva mișcării crescînde de eliberare națională în țările Asiei. Și în al treilea rînd, probleme economice. Ce a avut în vedere Dulles prin ultima problemă se vede din referirea lui la necesitatea „sporirii investițiilor de capital particular" în țările Asiei.

EUGEN GRECU și NICOLAE LUPU

Podul rulant de la „541"

Am stat în dimineața aceea mai bine de două ore în cabina podului rulant. Era pentru prima oară cînd mă urcam pe o astfel de macara. Și drept să spun nu mi-a părut de loc rău. Doar la început, cînd am urmat-o pe Rozalia Marinache pe scărița aceea metalică ca să ajungem pe platforma de lîngă macara mi-a fost puțin teamă. Apoi m-am obișnuit.

De sus, din cabina podului rulant totul îți se pare altfel. Atelierul „541", „542", întreaga secție, îți apar, văzute de la înălțime, ca un uriaș furnicar. Toate se văd rînduite cu grijă; întreaga muncă se desfășoară în această parte a uzinelor „Steagul Roșu" ca un mecanism de ceasornic. În stînga, focurile albastre-gălbui ale aparatelor de sudat par un joc de artificii. Drept în față, dudui cioacnelor pneumatice de nituit urcă pînă sus la fel de puternic. Mai în fund, mașinile grele de tăiat tabla despică fîșie după fîșie. Totul îți apare ca o vedere luată dintr-un avion care zboară la mică înălțime. De jos niciodată nu ai putea avea o asemenea privire, o viziune atît de largă a muncii desfășurate de sute de oameni.

Niște lovituri repetate într-o bucată de fier mi-au atras atenția. Macaraua era chemată în altă parte a atelierului. Am început atunci să urmăresc munca macaragiței de lîngă mine.

O simplă învîrtire a volanului din dreapta și întregul pod a început să lunece domol, pe șinele de metal, spre locul unde era chemat. De data aceasta aveau nevoie de ajutorul macaralei muncitorii care montau șasiurile de autocamion. Imediat unul din cîrligie fu coborît pînă aproape de el. „Mai jos... mai la stînga... și acuma sus, sus de tot". Macaragița manevra cu dibăcie. Întregul pod rulant se supunea voinței ei. De cîrligul macaralei atîrna acum bine legat, cu lanțuri groase de fier, șasiul unui autocamion. Sunînd din clopot, macaraua purta apoi încet, pe deasupra oamenilor și a mașinilor, greaua povară. Cînd a terminat, macaragița a fost chemată în celălalt capăt al atelierului. Sosise un autocamion plin cu plăci mari de tablă ce trebuiau descărcate.

Rozalia Marinache are 27 de ani. O bășmăluță albastră prinsă la spate îi ascundea fruntea-i lată. Basmaua nu-i putea ascunde, nici măcar umbri, chipul simplu și plăcut și în special ochii. Ochii aceia care urmăreau cu încredere mersul cîrligului macaralei. De acolo, de la înălțimea cabinei podului rulant, ea urmărește în fiecare zi munca din întregul atelier.

Între două transporturi, am avut totuși vreme să schimb cîteva vorbe cu macaragița de pe podul rulant de la „541".

Sînt mai bine de patru ani de cînd Rozalia Marinache conduce cu dibăcie macaraua aceasta puternică. În acest răstimp a învățat rostul fiecărei mașini din atelier, a aflat cîte ceva despre munca fiecărui om de jos, a luat parte la toate transformările petrecute în acești ani în uzină. În scurtele clipe de răgaz își aduce aminte de toate. Pînă pe la începutul anului 1954 macaraua ei transporta piese mari și chiar părți întregi de vagoane de cale ferată. Apoi în atelier, în întreaga uzină, a început fabricarea altui produs: autocamioane, primele autocamioane românești. Din acele zile macaraua condusă de Rozalia Marinache poartă de la un cap la altul al atelierului după nevoile producției, alte piese. Cele două cîrlige ale podului rulant poartă acum uși, aripi, șasiuri și alte părți componente ale autocamionului.

Cu toate că locul de muncă al tinerei macaragițe de la „541" se află mai aproape de acoperișul halei decît de oamenii care muncesc jos, în atelier, ea nu se simte niciodată singură. Rozalia Marinache consideră pe bună dreptate, că face parte din colectivul atelierului. Și muncitorii din atelier gîndesc la fel, căci mare este ajutorul macaralei condusă de Rozalia Marinache.

...Cînd am vrut să-mi iau rămas bun, tînăra macaragiță m-a oprit pentru încă o clipă. Avea de pus și ea o întrebare. Arătînd spre carnețelul meu, m-a întrebat de ce am notat atîtea despre ea. „Doar jos în atelier se făuresc autocamioanele. Acolo se muncește virtos pentru autocamioanele noastre românești. Eu doar îi ajut"...

Nici un moment nu am pus la îndoială sinceritatea cu care mi-a spus aceste cuvinte. Ele vădeau o altă trăsătură a caracterului tinerei macaragițe.

Părăsind cabina podului rulant și coborînd scărița de metal am avut din nou în față, pentru o clipă, imaginea uriașului mecanism, a întregii hale de montaj. Un imens angrenaj, cu roți mari și mici care se învîrtesc necontenit pentru același scop. Una din aceste rotițe, cu locul și răspunderea ei era podul rulant condus de macaragița de la „541".

FR. KLINGER

Crește mișcarea inovatorilor

Mișcarea inovatorilor se extinde tot mai mult în ramura energiei electrice și a industriei electrotehnice. În anul 1954 s-au făcut cu 65 la sută mai multe propuneri de inovații decît în anul 1953. În centralele termo și hidroelectrice, în întreprinderile electrotehnice, în cele constructoare de linii și în întreprinderile de montaj au fost puse în aplicare 1924 de inovații. Datorită acestora, la sfîrșitul anului s-a realizat o economie de aproape 11.400.000 de lei. Autorii inovațiilor puse în aplicare au primit premii în valoare de 852.648 de lei.

Numai pe șantierul hidrocentralei „V. I. Lenin" de la Bicaz s-au aplicat anul trecut 59 de inovații care au adus întreprinderii constructoare o economie de aproape 2 milioane de lei. (Agerpres).

S-au pus în vînzare biletele de Loto Central

Cu începere de astăzi 19 februarie, Întreprinderea „Loteria" pune în vînzare biletele de participare la prima tragere a sistemului „Loto Central", care va avea loc în ziua de 4 martie a.c.

Biletele de participare la „Loto Central" se pot cumpăra în fiecare zi (inclusiv duminica) de la unitățile Întreprinderii „Loteria" și tutungerii. Biletele de loterie nu se vînd prin agenți volanți.

Întreprinderea „Loteria" oferă amatorilor posibilitatea de a lua parte la tragerile sistemului „Loto Central" cu mai multe feluri de bilete: a) bilete cu o formație de 3 numere; b) bilete cu 2 formații de cîte 3 numere; c) bilete cu 5 formații de cîte 3 numere; d) bilete multiple întregi cu 5—15 numere; e) bilete multiple sferturi cu 6, 8, 10, 12 sau 15 numere.

Biletele multiple participă la tragere cu toate formațiile posibile prin combinarea numerelor înscrise, luate cîte trei și răspund dorinței celor care vor să ia parte la tragerile sistemului „Loto Central" cu un număr mai mare de formații, deci și cu șanse sporite de cîștig.

Astfel, un bilet multiplu cu 5 numere, conține 10 formații; un bilet multiplu cu 6 numere — 20 de formații; 7 numere—35 de formații; 8 numere — 56 de formații; 9 numere 84 de formații; 10 numere — 120 de formații; 11 numere — 165 de formații; 12 numere — 220 de formații, 13 numere — 286 de formații; 14 numere — 364 de formații; 15 numere — 455 de formații.

Prețul fiecărei formații de 3 numere este de 2 lei.

Biletele multiple sferturi se vînd la 1/4 din valoarea biletelor multiple întregi cu același număr de formații, participînd la cîștig tot cu 1/4 din sumele cuvenite formațiilor respective.

—o—

„Cu ansamblul romînesc de cîntece și dansuri în capitala Franței"

Sub auspiciile Societății pentru Răspîndirea Științei și Culturii, vineri după amiază a avut loc în sala Bibliotecii Centrale Universitare din Capitală, conferința tov. Niculae Minei, intitulată „Cu Ansamblul romînesc de cîntece și dansuri în capitala Franței".

Referindu-se la succesul pe care l-au cunoscut spectacolele prezentate la Paris de solii artei românești, vorbitorul a subliniat printre altele contribuția pe care aceste spectacole au adus-o la strîngerea legăturilor de prietenie dintre poporul romîn și poporul francez, în ciuda provocărilor hulganice la care s-au dedat, într-o serie de împrejurări, bandele de fasciști romîni aflați în capitala Franței.

Conferința a fost ascultată cu interes de un numeros public. (Agerpres).

John Foster Dulles nu se desminte...

NEW YORK 18 (Agerpres). — TASS transmite: La 16 februarie secretarul de stat al S.U.A. Dulles a rostit un discurs la dineul oferit la New York de „Asociația de politică externă".

Ca deobicei discursul lui Dulles a abundat în atacuri grosolane împotriva Uniunii Sovietice și Republicii Populare Chineze. Totodată, Dulles s-a străduit în fel și chip să scoată basma curată politica externă agresivă a S.U.A. și a încercat chiar să prezinte ca măsuri „de pace" acțiunile de cotropire ale S.U.A. împotriva insulelor chineze Taivan și Penhuledao.

Dulles și-a început discursul cu declarația că „țelul larg" al politicii externe a S.U.A. ar „consta în a da posibilitate poporului S.U.A. să se bucure de binefacerile libertății în condiții de pace". „Am vrea cu toții, a declarat grandilocvent Dulles, ca pacea să fie asigurată pentru totdeauna". Cu toate acestea tot restul discursului său a fost în vădită contradicție cu această afirmație. Dulles a susținut ca și pînă acum politica externă „de pe poziții de forță". El a insistat din nou asupra ratificării cît mai grabnice a acordurilor de la Paris.

În ciuda faptelor îndeobște cunoscute, Dulles a căutat să prezinte drept „defensive" pactul agresiv de la Manila (S.E.A.T.O.) și acordurile militare bilaterale încheiate de guvernul S.U.A. cu ciankaișiștii și cu Li Sin Man. Referindu-se la evenimentele din regiunea Taivanului și a insulelor Penhuledao, Dulles a lăsat să se înțeleagă că aceste insule nu ar fi teritoriu chinez. Din declarația lui Dulles se vede că cercurile guvernante ale S.U.A. încearcă să includă absolut ilegal aceste străvechi pămînturi chineze în sistemul militar al S.U.A. din partea de vest a Pacificului.

Denaturînd faptele, Dulles a ajuns pînă acolo încît a numit amestecul grosolan al S.U.A. în treburile interne ale Chinei drept „o contribuție la cauza păcii". El a amenințat poporul chinez declarînd că S.U.A. vor „apăra" cu forțele lor armate nu numai insulele Taivan și Penhuledao ci și „pozițiile și teritoriile legate de ele".

Oprindu-se asupra apropiatei conferințe a țărilor participante la pactul militar pentru Asia de sud-est creat din inițiativa S.U.A., Dulles a spus, că la conferință vor fi discutate „trei probleme esențiale": în primul rînd „problema securității militare" sub care, după cum se știe S.U.A. înțeleg crearea sub control american a unor forțe armate unite ale țărilor participante la acest pact. În al doilea rînd, „securitatea împotriva activității subversive", adică, de fapt măsurile împotriva mișcării crescînde de eliberare națională în țările Asiei. Și în al treilea rînd, probleme economice. Ce a avut în vedere Dulles prin ultima problemă se vede din referirea lui la necesitatea „sporirii investițiilor de capital particular" în țările Asiei.

Pe oceanul bîntuit de furtună

VLADIVOSTOK 18 (Agerpres). — TASS transmite: Zilele acestea asupra insulelor Kurile și a peninsulei Kamciatka s-a abătut un puternic ciclon. Vîntul a suflat atît de puternic încît vasul „Krasnogvardeeț" care era în cursă de-a lungul peninsulei Kamciatka, a fost împins de ghețari pe un banc de nisip. Numai datorită îndemînării și abnegației marinarilor au putut fi evitate deteriorări serioase ale vasului.

Marinarii care pescuiau calcani pe coasta de vest a peninsulei Kamciatka se găseau într-o situație grea, deoarece vasele lor ușoare au fost risipite în marea Ohotsk.

I. Ulianov, căpitanul vasului „Astrahan", a primit o radiogramă cu rugămintea de a veni în ajutor cuterelor pescărești naufragiate. În timpul unui uragan de nouă grade, riscînd să fie prins între ghețari, vasul a pornit imediat în căutarea lor. În scurt timp el a descoperit două cutere care își pierduseră comanda. Acestea erau acoperite de un strat gros de ghiață. Marinarii uzi, cu hainele înghețate, au fost imediat aduși pe bordul vaporului.

Echipajele cuterelor „Argun" și „Sevastopol" erau într-o situație mult mai grea. Cuterul „Sevastopol" era pe jumătate scufundat cu cîrma ruptă de un val. Învingînd greutățile, vasul „Amiral Seniavin" a pornit în ajutorul lor. Marinarii au trebuit să depună o muncă foarte grea pentru a birui uriașele valuri și a se apropia de cuter. În momentul în care echipajul de pe „Sevastopol" a ajuns pe bordul vasului „Amiral Seniavin", cuterul s-a scufundat. Vasul s-a îndreptat imediat să salveze cuterul „Argun" și echipajul acestuia a fost salvat, iar cuterul adus la combinatul de pește.

Marinarii care navighează în Oceanul Pacific au salvat viața a zeci de pescari din peninsula Kamciatka.

Opinia publică internaţională indignată de atacul banditesc asupra legaţiei romîne din Berna

U.R.S.S.

MOSCOVA 18 (Agerpres). — Ziarul „Izvestia" din 17 februarie publică sub semnătura lui K. Petrov următorul articol intitulat „Provocarea fascistă de la Berna", în care se spune:

In noaptea de 15 februarie, în capitala Confederaţiei Elveţiene — Berna, s-a produs o fărădelege fără precedent şi de neconceput în ţările unde se respectă normele elementare ale dreptului internaţional.

Normele elementare ale dreptului internaţional impuneau autorităţilor elveţiene să creeze condiţii pentru asigurarea integrităţii legaţiei şi imunităţii funcţionarilor ei. Autorităţile elveţiene ar fi trebuit să aibă grijă să nu admită provocări ale faciştilor care acţionează în mod evident potrivit instrucţiunilor unor servicii de spionaj străine şi vor să agraveze relaţiile dintre ţări care întreţin relaţii diplomatice normale. După această fărădelege revoltătoare, ele erau obligate să ia măsuri hotărîte pentru a restabili drepturile legale ale legaţiei şi a pedepsi pe provocatori.

Potrivit relatărilor unor ziare străine Consiliul Federal Elveţian s-a întrunit la 15 februarie de trei ori pentru a discuta situaţia creată ca şi cum nu era vorba de un atac banditesc împotriva unei legaţii care impunea luarea de măsuri imediate, ci de un complicat incident diplomatic.

In nota sa adresată guvernului elveţian, guvernul romîn a cerut să se ia măsuri urgente pentru eliberarea legaţiei, pentru arestarea şi pedepsirea criminalilor. Această cerere a fost sprijinită de toţi acei care sînt pentru respectarea fermă a normelor elementare ale dreptului internaţional, de toţi acei care cer ca părtaşii la această josnică provocare fascistă şi protectorii lor care încearcă să agraveze relaţiile dintre state să nu rămînă nepedepsiţi, ca pe teritoriul Elveţiei să fie create condiţii normale pentru existenţa şi activitatea legaţiilor tuturor ţărilor cu care Elveţia întreţine relaţii diplomatice.

R. Cehoslovacă

PRAGA 18 (Agerpres). — Ziarele cehoslovace au publicat la 17 februarie notele pe care guvernul Republicii Populare Romîne le-a adresat guvernului elveţian în legătură cu atacul criminal al unor elemente fasciste împotriva legaţiei romîne din Berna şi atitudinea ciudată a guvernului elveţian în această chestiune. „Obrana Lidu" scrie: „Acest caz merită o atenţie deosebită şi nu putem scăpa din vedere nici dedesubturile sale speciale. Autorităţile elveţiene acordă „drept de azil" diferitelor elemente declasate care au fugit din statele democrate pentru a scăpa de justiţie şi în numeroase cazuri şi unor elemente care sînt urmărite în baza codului penal pentru crime comise în aceste state. Aceste elemente au posibilitatea să se adune pe teritoriul Elveţiei. Nu sînt rare cazurile cînd paginile presei elveţiene stau la dispoziţia acestor elemente pentru atacuri calomnioase împotriva ţărilor lagărului democrat. Cu acest prilej, nu numai opinia publică elveţiană, ci şi opinia publică vest-europeană, precum şi cea a altor ţări a avut posibilitatea să se convingă de caracterul pur criminal al acestor elemente. Autorităţile elveţiene par dispuse să tolereze activitatea criminală a acestor elemente. Cum altfel s-a putut întîmpla ca autorităţile elveţiene să zăbovească atîta în a întreprinde o acţiune hotărîtă împotriva acestor criminali?

R.P. Ungară

BUDAPESTA 18 (Agerpres). — In legătură cu agresiunea săvîrşită împotriva legaţiei Republicii Populare Romîne în Elveţia, ziarul „Szabad Nep" publică un articol intitulat „Cu unanimă indignare", în care scrie printre altele:

Nu este greu să ne imaginăm chipul de asasini al trădătorilor romîni. Nu este greu de închipuit cum le-a desfigurat faţa ura lor împotriva ţării noi şi libere a poporului romîn, cum li s-au încleştat pumnii la gîndul neputinţei lor, la gîndul că comorile acestei ţări bogate nu le vor mai aparţine niciodată. Şi, potrivit psihologiei criminalilor, ei au hotărît: Bucureştiul este departe, în schimb, Berna este aproape. Dacă nu pot să ocupe capitala romînă — să atace cel puţin legaţia romînă.

Austria

VIENA 18 (Agerpres). — Sub titlul „Isprava gangsterească de la Berna", ziarul „Der Abend" relatează amănunte asupra provocării fasciste împotriva legaţiei R.P.R. din Berna şi scrie că „autorităţile elveţiene i-au lăsat pe gangsteri să-şi continue nestingheriţi activitatea criminală şi au recurs la tratative". Ziarul „Oesterreichische Volksstimme" scrie că „bandiţii sînt membri ai unei organizaţii fasciste de emigranţi care este finanţată de americani".

Procedarea plină de extreme menajamente a autorităţilor elveţiene faţă de banda de criminali fascişti, scrie ziarul „Salzburger Tagblatt" este o ofensă nerusinată adusă Republicii Populare Romîne, care are dreptul ca reprezentanţa ei diplomatică în Elveţia să se bucure de apărarea necesară împotriva unor astfel de atentate".

Suedia

STOCKHOLM 18 (Agerpres). Ziarul „Ny Dag" a publicat la 16 februarie un articol în legătură cu atacul banditesc săvîrşit împotriva Legaţiei Republicii Populare Romîne din Berna.

Ziarul subliniază că unul dintre bandiţi, prins de poliţie cînd a vrut să fugă din Legaţie, a declarat că banda a fost înarmată cu ajutor străin şi trimisă ilegal în Elveţia. Ziarul „Arbetar Tidningen" din 16 februarie publică un articol cu titlul „Spionii americani în spatele crimei din Berna". In articol se condamnă cu asprime atacul banditesc împotriva Legaţiei Republicii Populare Romîne.

Olanda

HAGA 18 (Agerpres). — Presa olandeză s-a ocupat pe larg de atacul banditesc săvîrşit împotriva legaţiei R.P.R. din Berna. Intr-un articol publicat la 17 februarie, ziarul „De Waarheid" scrie că „autorităţile elveţiene nu numai că nu au depus eforturile necesare pentru a împiedica agresiunea şi a aresta pe atacatori, dar încearcă acum să împiedice ca criminalii să-şi capete pedeapsa meritată".

BANDA DE CRIMINALI FASCIŞTI TREBUIE SĂ-ŞI PRIMEASCĂ PEDEAPSA

Prof. univ. E. Glaser

Poporul romîn a aflat cu legitimă revoltă, toţi oamenii cinstiţi din lume au luat cunoştinţă cu oroare şi dezgust de mîrşavul atentat săvîrşit în noaptea de 14 spre 15 februarie împotriva legaţiei Republicii Populare Romîne din Berna. Faptele sînt cunoscute. O bandă de elemente criminale, recrutate din rîndurile fasciştilor trădători de ţară, înarmate cu arme automate, topoare şi cuţite, au pătruns cu forţa în sediul legaţiei R.P.R., au tras cu revolverele şi armele automate, înspăimîntînd întregul cartier, au atacat cu laşitate pe şoferul legaţiei, Aurel Şeţu, rănindu-l de moarte, după care au ocupat clădirea legaţiei.

Timp de şapte ore Aurel Şeţu a fost lăsat să zacă, scăldat în sînge, în curtea legaţiei, fără ca poliţia elveţiană să intervină. Cînd, în sfîrşit, la sezisările stăruitoare ale membrilor oficiului diplomatic romîn, l-au ridicat, era în comă. Nici atunci autorităţile elveţiene n-au procedat la arestarea bandei asasine.

In lumina dreptului internaţional, ca de altfel şi a regulilor elementare ale curtoaziei internaţionale, ale moralei internaţionale, faptele de mai sus vorbesc despre o vină mare şi o grea răspundere a guvernului elveţian.

Regulile generale, unanim recunoscute ale dreptului internaţional, cu privire la relaţiile diplomatice, impun statului-gazdă obligaţia de a asigura securitatea personală a membrilor oficiilor diplomatice care funcţionează pe teritoriul său, precum şi inviolabilitatea sediului acestor oficii.

S-a achitat oare Elveţia de obligaţiile ce-i incumbau, în calitatea de stat-gazdă a oficiului diplomatic al Republicii Populare Romîne din Berna? In nici un fel.

Guvernul elveţian ştie, cel puţin tot atît de bine ca şi orice cît tor al ziarelor elveţiene, că în Elveţia sînt recrutaţi, organizaţi în bande şi instruiţi în numeroase aşa zise „institute de educaţie", zeci de foşti SS-işti germani, fascişti italieni şi trădători de patrie din ţările de democraţie populară, unde învaţă meseria de spioni şi terorişti. Guvernul elveţian ştie, cel puţin tot atît de bine ca orice cititor al ziarelor elveţiene sau americane, că banii cu care sînt plătiţi atît elevii, cît şi profesorii acestor şcoli ale crimei, sînt bani americani, bani din bugetul Statelor Unite ale Americii, bani din fondul de 100 milioane de dolari, care a fost prevăzut pentru prima oară în legea „de securitate mutuală pe 1951" semnată de Truman la 10 octombrie 1951 şi de atunci, reînoită an de an (la 20 iunie 1952, 5 martie 1953 etc.).

Guvernul elveţian nu poate să nu ştie, ceea ce ştie orice student în drept şi ceea ce este evident pentru orice om de bun simţ că dacă statele au dreptul de a acorda azil unor refugiaţi politici, ele au totodată datoria de a veghea ca beneficiarii azilului acordat să se abţină de la acţiuni politice pe teritoriul statului gazdă, menite să ducă la înăsprirea relaţiilor internaţionale sau la călcarea angajamentelor dintre state. Guvernul elveţian nu poate să nu ştie că este dator să nu tolereze pătrunderea pe teritoriul său, stabilirea, organizarea, înarmarea şi instruirea de bande, care urmăresc săvîrşirea de acte criminale împotriva unui alt stat, obligaţie care se impune cu atît mai mult atunci cînd statul-gazdă întreţine cu statul celălalt raporturi diplomatice. Insfîrşit, guvernul elveţian nu poate să nu ştie că în orice caz şi mai presus de toate, are datoria de a împiedeca săvîrşirea de către asemenea bande de atentate împotriva unui oficiu diplomatic care funcţionează pe teritoriul elveţian.

După ce nu a mai putut „ignora" agresiunea grosolană fascistă săvîrşită împotriva legaţiei Republicii Populare Romîne, guvernul elveţian, în loc să ia imediat, cu cea mai mare energie, măsuri hotărîte de limitare şi înlăturare a urmărilor agresiunii, de arestare şi pedepsire a criminalilor, într-un cuvînt de restabilire a legalităţii internaţionale, guvernul elveţian a mai lăsat să treacă un timp îndelungat, de necrezut de îndelungat, pînă să aresteze o parte din bandiţi. Cum se explică această „încetineală"? Nu dispunea guvernul elveţian în ziua de 15 februarie de suficiente forţe poliţieneşti şi ale armatei pentru a aresta şapte-opt bandiţi, pătrunşi cu forţa în clădirea unei legaţii? Este limpede, că, dacă aceeaşi bandă, în loc să atace legaţia R.P.R., ar fi atacat un sediu local al unui organ al admin straţiei de stat elveţiene, sau o sucursală a unei bănci, prăvălia unui bijutier sau ceasornicar, fără a mai vorbi de legaţia Statelor Unite ale Americii, guvernul elveţian ar fi „reuşit" să înconjoare într-o jumătate de ceas locul crimei, să arasteze întreaga bandă, fără a lăsa „să se strecoare" cîţiva membri ai acesteia.

Permiţînd bandei asasine ca timp de două zile să ocupe localul legaţiei R.P.R., autorităţile elveţiene i-au creat condiţiile necesare pentru a distruge tot ceea ce primiseră ordin să distrugă, pentru a devasta tot ceea ce aveau instrucţiuni să devasteze, pentru a-şi însuşi ceea ce patronii lor le ordonaseră să-şi însuşească şi, poate, — după reţeta cunoscutelor raiduri împotriva unor oficii diplomatice sovietice din Anglia şi China (1927) — pentru a ticlui falsuri, care să fie apoi folosite ca „material" în noi campanii de calomnii împotriva statelor de democraţie populară.

Guvernul elveţian, spre a „justifica" procedarea sa, pretinde că a dorit „evitarea" unor vărsări de sînge. Se vede treaba că pe acest guvern nu-l impresionează sîngele vărsat de un nevinovat, de o victimă ca Aurel Şeţu, fiu credincios al unui popor iubitor de pace, ci numai securitatea asasinilor lui Aurel Şeţu. Această poziţie a guvernului elveţian nu este în concordanţă cu cerinţele dreptului internaţional, care pretinde ca statul-gazdă să vegheze cu străşnicie asupra securităţii membrilor oficiului diplomatic, în schimb este în concordanţă cu întreaga atitudine a guvernului elveţian în problema trădătorilor fugiţi din ţară în Elveţia, pentru care guvernul elveţian a vădit o „concepţie" a ospitalităţii, cu atît mai largă, cu cît mai strîmt îşi înţelege îndatoririle de stat-gazdă, faţă de reprezentanţii legali ai poporului şi statului romîn.

Răspunderea guvernului elveţian nu poate şi nu trebuie să lase să treacă pe al doilea plan răspunderea autorilor adevăraţi ai mîrşavului atentat de la Berna. Este limpede că atacul asupra misiunii diplomatice romîne de la Berna a fost organizat sub conducerea serviciului central al spionajului din S.U.A. pentru Europa, în frunte cu Allan Dull şi constituie doar o verigă într-un lanţ de acţiuni agresive pregătite împotriva statului nostru democrat-popular, ca de pildă cunoscutele acţiuni huliganice de la Paris împotriva ansamblului romînesc de cîntece şi dansuri, pregătirea de către elemente fasciste a unor atacuri împotriva legaţiilor R.P.R. din Stockholm şi Copenhaga, despre care relatau deunăzi ziarele daneze. Dacă ar mai fi fost nevoie de o dovadă în această privinţă, această dovadă a furnizat-o însuşi reprezentantul postului de radio american ce se intitulează „Free Europe" („Europa liberă", adică libertatea de a înrobi şi exploata pe europeni), care la 17 februarie l-a acostat pe însărcinatul cu Afaceri al R.P.R. la Berna, E. Stoffel, apostrofîndu-l: „Ştii dumneata că la Bucureşti ai s-o păţeşti urît pentru această chestiune ce s-a întîmplat aci? Ce ai de gînd dumneata să faci faţă de ameninţarea care te pîndeşte?"

Este clar că agresiunea împotriva legaţiei R.P.R. din Berna şi comportarea de pînă acum, fără precedent în relaţiile internaţionale, a autorităţilor elveţiene, nu pot fi despărţite de acţiunile provocatoare puse la cale în multe alte părţi ale lumii de forţele agresive.

Dar socotelile criminale ale patronilor asasinilor de la Berna sînt greşite. Roata istoriei nu poate fi întoarsă înapoi nici cu ajutorul şantajului atomic, nici cu acţiuni piraterești în apele mărilor Chinei, nici cu toporele şi cuţitele unor trădători de ţară, născuţi de serviciul de spionaj al S.U.A.

Atentatul de la Berna, îndreptat împotriva Republicii Populare Romîne, a costat viaţa unui fiu credincios al poporului romîn, a lezat grav interesele statului romîn. Poporul romîn îşi ridică glasul său plin de mînie pentru a cere extrădarea, judecarea rapidă şi pedepsirea exemplară a bandei asasine de la Berna.

În cîteva rînduri

● *La Moscova a fost dat publicităţii Decretul Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., cu privire la decorarea cu Ordinul Lenin a lui S. K. Timoşenko, mareşal al Uniunii Sovietice cu prilejul împlinirii a 60 de ani de la naştere.*

● *In cadrul unei cuvîntări radiodifuzate prof. Otto Hahn, Laureat al premiului Nobel şi unul din savanţii de frunte în domeniul energiei nucleare din Germania occidentală a cerut colegilor săi să sprijine un apel pentru împiedicarea dezlănţuirii unui război atomic. Prof. Hahn a insistat asupra folosirii energiei atomice în scopuri paşnice, ceea ce poate revoluţiona ştiinţa. El a relevat că cobaltul radioactiv este mult mai ieftin decît radiumul, iar razele gama produse de cobaltul radioactiv pot fi folosite în industria metalurgică precum şi pentru sterilizarea unor alimente şi păstrarea lor în condiţiile obişnuite de temperatură.*

● *La Mussoore s-a deschis conferinţa regională cartografică pentru Asia şi Extremul Orient, convocată din iniţiativa Organizaţiei Naţiunilor Unite. In şedinţa plenară din 16 februarie, delegatul Indiei, Ş. Gopal, a prezentat o rezoluţie cu privire la retragerea dreptului reprezentantului gomindanist de a participa la conferinţă. Gopal a subliniat că Guvernul Popular Central al R. P. Chineze este guvernul legal al Chinei, care se bucură de încrederea poporului chinez şi corespunde pe deplin principiilor Cartei O.N.U.*

● *Comisia pentru afacerile externe a Bundestagului vest-german a aprobat la 17 februarie acordul de la Paris cu privire la Saar cu 16 voturi aparţinînd reprezentanţilor partidelor guvernamentale. Impotriva acordului au votat 13 deputaţi, dintre care nouă reprezentanţi ai partidului social-democrat din Germania, trei deputaţi din partea „partidului liber-democrat" şi un reprezentant al „blocului german".*

● *Reprezentanţii opoziţiei din parlamentul Ceylonului au cerut într-o rezoluţie denunţarea imediată a acordului militar încheiat de Ceylon cu Anglia precum şi lichidarea imediată a tuturor bazelor străine, şi instalaţii militare din Ceylon. In rezoluţie se cere ca guvernul să nu admită pe teritoriul sau în apele teritoriale ale Ceylonului transportul de trupe şi avioane militare străine.*

● *La Budapesta şi-a încheiat lucrările conferinţa asociaţiilor de arhitectură din ţările de democraţie populară. După terminarea conferinţei, delegaţii ţărilor participante au semnat un comunicat comun care a fost semnat de delegaţii ai asociaţiilor de arhitectură din R. D. Germană, R. P. Bulgaria, R.P. Ungară, R. P. Polonă, R. P. Romînă şi R. Cehoslovacă.*

● *La 16 februarie, s-a deschis la Varşovia o conferinţă internaţională în legătură cu problemele creşterii cailor. La conferinţă participă reprezentanţi ai Uniunii Sovietice, R. Cehoslovace, R. P. Ungare, Republicii Populare Romîne, R. P. Bulgaria, R. P. Mongole, R. D. Germane şi R. P. Polone.*

● *Intre 18 şi 20 februarie, are loc la Praga cel de al 2-lea Congres naţional al cooperativelor agricole unice din R. Cehoslovacă. Delegaţia sovietică la Congres este condusă de academicianul Nikolai Vasilievici Ţiţin, director al Expoziţiei Agricole Unionale de la Moscova.*

Din delegaţia R.P.R. fac parte: Gheorghe Dragomir, activist al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, Pătru Negulescu, brigadier de cîmp într-o gospodărie agricolă colectivă şi Ion Florea, preşedintele gospodăriei agricole colective din comuna Ceacu, regiunea Bucureşti.

● *Conferinţa celor şapte puteri membre ale „Uniunii Europei occidentale" care şi-a suspendat lucrările la 2 februarie n-a putut să-şi reînceapă lucrările la 17 februarie, aşa cum se stabilise din pricina divergenţelor dintre cele 7 ţări capitaliste.*

● *După cum anunţă agenţia Reuter, Marea Adunare Naţională turcă, a ratificat la 16 februarie protocolul cu privire la admiterea Germaniei occidentale în blocul agresiv al Atlanticului de nord.*

● *După cum se anunţă din Canberra, Australia a ratificat pactul agresiv al Asiei de sud-est (S.E.A.T.O.)*

● *Potrivit datelor Direcţiei naţionale de statistică din Argentina, la 1 ianuarie 1955 populaţia din Argentina era de 18.916.000 persoane. In capitala Argentinei — Buenos Aires — locuiesc 3.555.000 persoane.*

Raportul prezentat de Vîlko Cervenkov la Conferinţa gospodăriilor agricole cooperative de muncă din R. P. Bulgaria

SOFIA 18 (Agerpres). — ATB transmite: Ziarele bulgare au publicat raportul preşedintelui Consiliului de Miniştri al R.P. Bulgaria, Vilko Cervenkov, prezentat la 15 februarie la cea de a 4-a conferinţă a gospodăriilor agricole cooperative de muncă (G.A.C.M.) din R. P. Bulgaria.

Raportorul a analizat în amănunţime măsurile Partidului Comunist din Bulgaria şi guvernului R. P. Bulgaria în vederea obţinerii unui avînt al agriculturii, măsuri înfăptuite în ultimul an şi jumătate, precum şi succesele realizate de poporul bulgar în 1954 în domeniul industriei şi agriculturii.

Aceste realizări, a spus raportorul, nu corespund totuşi posibilităţilor agriculturii noastre şi gospodăriilor noastre agricole cooperative de muncă. Succesele lor pot fi şi trebuie să fie şi mai mari. Bulgaria democrat-populară nu se poate mulţumi cu recolte mijlocii, care erau considerate drept bune în timpul orînduirii burgheze. In cel mai scurt timp posibil trebuie să obţinem recolte de grîu şi porumb de cel puţin 200 kg. la decar.

V. Cervenkov a relevat apoi lipsurile în muncă ale organelor agricole, comitetelor de partid şi consiliilor populare în ceea ce priveşte conducerea agriculturii precum şi lipsurile în muncă ale gospodăriilor agricole cooperative de muncă şi staţiunilor de maşini şi tractoare.

Urmărind să ridice şi mai mult disciplina în producţie, să îmbunătăţească organizarea muncii, să asigure respectarea consecventă a principiului cointeresării materiale şi o şi mai bună îmbinare a intereselor obşteşti cu cele personale, a spus V. Cervenkov, plenara Comitetului Central al Partidului Comunist din Bulgaria a recomandat gospodăriilor agricole cooperative de muncă să revizuiască statutul model în vigoare al G.A.C.M. şi să-l aducă în acest scop modificările şi completările necesare.

★

SOFIA 18 (Agerpres). — ATB transmite: La 16 februarie a luat sfîrşit cea de a 4-a conferinţă a gospodăriilor agricole cooperative de muncă (G.A.C.M.) din R.P. Bulgaria. Conferinţa a aprobat în unanimitate raportul prezentat de Vîlko Cervenkov, preşedintele Consiliului de Miniştri al R.P. Bulgaria cu privire la sarcinile ce revin gospodăriilor agricole cooperative de muncă şi a recomandat tuturor gospodăriilor agricole cooperative de muncă să se călăuzească în munca lor după principiile expuse în raport.

Conferinţa lucrătorilor din editurile şi industria poligrafică sovietică

MOSCOVA 18 (Agerpres). — TASS transmite: La Moscova îşi continuă lucrările conferinţa unională a lucrătorilor din edituri şi industria poligrafică.

A. Kotov, directorul Editurii de stat pentru literatură beletristică, a comunicat că anul trecut editura a publicat de 11 ori mai multe cărţi decît în 1940, iar în anul 1955 urmează să tipărească peste 72.000.000 volume de cărţi, adică aproximativ de două ori mai multe decît în 1953.

A. Kucikarov, ministrul Culturii al R.S.S. Uzbece, a vorbit despre marile succese obţinute în domeniul editării cărţilor în această republică.

Directorul Editurii pentru literatură străină, P. Ciuvikov, a arătat că această editură publică literatură ştiinţifică şi beletristică, tradusă din numeroase limbi străine. O mare parte din cărţile tehnico-ştiinţifice aparţin autorilor din statele capitaliste. Oamenii sovietici manifestă un viu interes pentru toate realizările ştiinţei străine.

La şedinţa din 17 februarie, V. M. Molotov, prim-vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., primit cu vii aplauze de delegaţi şi invitaţi, a rostit o amplă cuvîntare.

Declaraţiile făcute de Nehru la Cairo

CAIRO 18 (Agerpres). — In seara zilei de 16 februarie, în cadrul unei conferinţe de presă, primul ministru al Indiei, Nehru, a făcut o serie de declaraţii cu privire la problemele internaţionale cele mai actuale.

Referindu-se la situaţia din Extremul Orient, Nehru a declarat, potrivit agenţiei United Press, că atît timp cît nu se recunoaşte faptul că guvernul R. P. Chineze este „un guvern stabil şi puternic care controlează întreaga Chină", nu se poate vorbi de rezolvarea în spiritul păcii a problemelor internaţionale litigioase. Nerecunoaşterea drepturilor Chinei în O.N.U. — a subliniat primul ministru indian — constituie principalul factor de nelinişte în Orient.

„Timp de 40 de ani, a subliniat Nehru, China a fost sfîşiată de un război civil la care au participat armate regulate şi neregulate care cotropeau ţara în lung şi în lat, lăsînd în urmă mari distrugeri... Problema nu constă în a crea un loc pentru China. Locul există. Se pune întrebarea: Care este China? Fireşte că nu Formoza. Chiar şi geografia arată acest lucru".

Premierul Nehru s-a declarat de acord cu punctul de vedere al primului ministru al Egiptului, Abdel Naser, care s-a pronunţat împotriva pactului turco-irakian. „Dacă ţelul nostru este pacea, a spus Nehru, noi trebuie să ne gîndim la măsuri care aduc pacea, iar nu la măsuri care aduc războiul".

Nehru a declarat de asemenea că intenţionează să facă o vizită oficială în U.R.S.S., pe la mijlocul anului 1955.

Inscenarea fascistă de la Karlsruhe continuă

BERLIN 18 (Agerpres). — A.D.N. transmite: La 16 februarie a avut loc la Karlsruhe şedinţa Tribunalului federal constituţional care judecă procesul împotriva Partidului Comunist din Germania. Reprezentantul guvernului de la Bonn, Dix, care a luat cuvîntul la şedinţă, a încercat, cu ajutorul unor citate trunchiate din diferite documente ale partidului comunist să demonstreze în mod dogmatic că „Partidul Comunist prin activitatea sa, caută să transpună în fapt în Germania occidentală tezele marxist-leniniste". Dix s-a încurcat într-atît în „argumentele" sale, încît nu a putut să răspundă clar preşedintelui tribunalului la întrebarea ce concluzii trage el din aceste „argumente".

A luat apoi cuvîntul Walter Fisch ca reprezentant al partidului comunist. Tribunalul i-a cerut să se pronunţe numai asupra acelor documente ale Partidului Comunist din Germania care au fost citate în declaraţiile reprezentanţilor guvernului de la Bonn, fără a se referi la alte materiale. Walter Fisch a protestat categoric împotriva acestei cereri a tribunalului. El a subliniat că reprezentanţii guvernului de la Bonn, folosind „citate" trunchiate, prezintă tribunalului o idee denaturată despre marxism-leninism, deşi se ştie că marxism-leninismul ca sistem ştiinţific exclude aplicarea în mod dogmatic a tezelor sale. Tocmai documentele Partidului Comunist din Germania, citate de guvernul federal, documente care cheamă pe toţi cetăţenii iubitori de pace să colaboreze activ la construirea unei orînduiri democrate libere în Germania şi la apărarea libertăţilor democratice — a declarat Fisch — dovedesc în mod convingător că Partidul Comunist din Germania nu consideră marxism-leninismul ca o dogmă.

Înainte ca şedinţa din 16 februarie să ia sfîrşit, apărarea Partidului Comunist din Germania a propus din nou să se amîne procesul pînă la adoptarea unei decizii judecătoreşti privitoare la anularea mandatului de arestare emis împotriva membrilor conducerii centrale a Partidului Comunist din Germania: Fisch, Ledwohn, Reimann şi Rische, precum şi la anularea unei serii de îngrădiri pentru Partidul Comunist din Germania în legătură cu procesul de la Karlsruhe.

Miniştri din guvernul de la Bonn cer tratative cu Uniunea Sovietică

BERLIN 18 (Agerpres). — Încercarea lui Adenauer de a strecura acordurile de la Paris în a doua şi a treia citire prin Bundestag întîmpină o opoziţie crescîndă în însăşi coaliţia de la Bonn. Un purtător de cuvînt al partidului liber democrat a comunicat că Dehler, preşedintele partidului liber democrat, a cerut o nouă examinare a propunerilor Uniunii Sovietice. Agenţia D.P.A. relatează că toţi cei patru miniştri ai partidului liber-democrat din guvernul de la Bonn ar fi cerut, împotriva voinţei lui Adenauer, o acţiune diplomatică imediată în vederea unor tratative cu Uniunea Sovietică pe baza ultimei declaraţii sovietice în problema germană.

Deputatul Kather din partidul refugiaţilor, al treilea partid din coaliţia guvernamentală, a declarat la Detmold că fracţiunea Bhe din Bundestag va respinge protocolul privind Saarul din acordurile de la Paris. Pe de altă parte, atît partidul liber democrat cît şi o mare parte din partidul refugiaţilor consideră mai indicat să se aştepte cu a treia citire a acordurilor de la Paris după ce Franţa va fi ratificat acordurile, temîndu-se ca aceste acorduri să nu aibă în Franţa soarta CDE-ului.

Christian Pineau s-a prezentat în faţa Adunării Naţionale Franceze

PARIS 18 (Agerpres). In după amiaza de 18 februarie, Adunarea Naţională franceză s-a întrunit pentru a asculta expunerea programului şi lista noului guvern propus de Christian Pineau.

In expunerea sa, Pineau a insistat mai ales asupra politicii externe, afirmînd că guvernul său vrînd „să rămînă credincios aliaţelor Franţei şi solidarităţii atlantice" şi ţinînd seama de „consecinţele internaţionale" pe care le-ar putea avea poziţia Franţei, „va face tot posibilul pentru a obţine ratificarea definitivă a acordurilor de la Paris în cel mai scurt timp posibil".

In lungul său discurs — care a început printr-un omagiu adus fostului prim ministru Mendès-France — Pineau a subliniat de asemenea că guvernul său „va menţine la maximum prezenţa economică şi culturală franceză în Indochina" şi va căuta să „asigure ordinea" în Africa de nord.

Potrivit agenţiilor de presă, votul de învestitură urmează să intervină tîrziu în cursul nopţii.

Echipa guvernamentală propusă de Pineau — care după aprecierile agenţiei United Press — este „unul din cei mai viguroşi proamericani" dintre politicienii francezi, cuprinde 11 socialişti, nouă membri ai partidului catolic M.R.P. printre care Robert Schuman — calificat de corespondenţii de presă occidentali drept „părintele unităţii europene", opt radicali socialişti — printre care Yvon Delbos şi Bourges-Manoury, cunoscut sprijinitor al C.D.E. — patru membri ai partidului U.D.S.R., membri ai grupului fost gaullist al „republicanilor sociali".

Declaraţia primului ministru al Japoniei

ŞANHAI 18 (Agerpres). — TASS transmite. Potrivit relatărilor ziarului „Mainiţi", primul ministru al Japoniei, Hatoyama, luînd cuvîntul la 17 februarie la Kioto, a declarat următoarele în legătură cu răspunsul guvernului sovietic care i-a fost transmis la 16 februarie de A. I. Domniţki, şeful reprezentanţei sovietice la Tokio:

Cred că problema locului tratativelor va fi rezolvată pînă la alegerile generale (adică pînă la 27 februarie — N.R.). Consider că persoana potrivită pentru funcţia de şef al delegaţiei japoneze este Arata Sughihara (preşedintele comisiei speciale pentru problemele externe a partidului democrat — N.R.).

Informaţie

Vineri 18 februarie 1955, ministrul Afacerilor Externe, S. Bughici, a primit în audienţă pe ambasadorul extraordinar şi plenipotenţiar al Republicii Populare Chineze la Bucureşti, Ke Bo-nian, în legătură cu apropiata depunere a scrisorilor de acreditare.

(Agerpres)

Sosirea la Belgrad a unei delegaţii comerciale romîne

BELGRAD 18 (Agerpres). — La 16 februarie a sosit la Belgrad o delegaţie comercială romînă în vederea tratativelor pentru încheierea unui acord comercial şi de plăţi între Iugoslavia şi Romînia. Delegaţia este condusă de Valentin Steriopol, locţiitor al ministrului Comerţului exterior al R.P.R. Şeful delegaţiei iugoslave este Nicola Ciobelici, consilier de stat la Institutul federal pentru planificarea economică. La gară, delegaţia a fost întîmpinată de către reprezentanţi ai secretariatului de stat pentru afacerile externe şi de către ambasadorul R.P.R. la Belgrad, Nicolae Guină, împreună cu membrii ambasadei.

Consfătuirea cu tehnicienii şi inginerii din fabricile de confecţii şi-a încheiat lucrările

Vineri după amiază s-a încheiat consfătuirea pe ţară cu tehnicienii şi inginerii din fabricile de confecţii care a avut loc la Cabinetul tehnic al fabricii „Gh. Gheorghiu-Dej" din Capitală. Consfătuirea a fost organizată de Ministerul Industriei Uşoare în scopul extinderii metodelor de muncă înaintate care asigură creşterea productivităţii muncii şi îmbunătăţirea calităţii îmbrăcămintei.

In cadrul discuţiilor din cursul dimineţii de vineri, specialiştii de la Centrul de proiectare a îmbrăcămintei au arătat avantajele ce le prezintă folosirea sistemului de lucru „prodsincron" şi a altor metode de organizare a procesului de producţie. Pe baza rezultatelor obţinute de colectivul fabricii „Gh. Gheorghiu-Dej", Centrul de proiectare a îmbrăcămintei a întocmit documentaţii tehnice care s-au distribuit participanţilor la consfătuire.

In rezoluţia adoptată de consfătuire se prevede obligaţia pentru întreprinderi de a studia şi folosi, la condiţiile specifice, experienţa cîştigată de colectivul fabricii „Gh. Gheorghiu-Dej". Consfătuirea a hotărît ca toate întreprinderile şi bazele de desfacere să folosească ambalaje tip prezentate cu prilejul demonstraţiilor practice.

Concluziile consfătuirii au fost trase de tov. Elena Eremia, locţiitor al ministrului Industriei Uşoare.

(Agerpres)

Ştiri sportive

● Campionatele republicane de schi au continuat vineri dimineaţă la Poiana Stalin cu desfăşurarea probei de stafetă 3x5 km. femei. Victoria a revenit echipei Flamura Roşie cu timpul de 1h 30'32", urmată de echipa Voinţa cu 1h 34'26".

Întrecerile campionatelor R.P.R. de schi se vor încheia astăzi odată cu desfăşurarea probei de coborîre.

● Sala sporturilor de la „Dinamo" va găzdui duminică după amiază două interesante concursuri cu caracter de verificare ale loturilor republicane de haltere şi lupte clasice.

Cu începere de la ora 17, cei mai valoroşi halterofili ai ţării, în frunte cu recordmanul Silviu Cazan, Ilie Ienciu, Al Cosma, E. Delcă şi alţii se vor întrece într-un concurs avînd ca scop verificarea actualului stadiu de pregătire al fruntaşilor noştri sportivi în această disciplină sportivă. Două ore mai tîrziu vor evolua luptătorii selecţionaţi în lotul republican. Amatorii de sport vor avea prilejul să urmărească o serie de meciuri interesante la care vor participa printre alţii D. Pîrvulescu, V. Popovici, M. Beluşica, L. Bujor, Al. Şuli şi D. Cuc.

● Echipa reprezentativă B de hochei pe gheaţă a R. Cehoslovace, care se află în turneu în Germania occidentală, a susţinut zilele trecute o nouă întîlnire. Jucînd în oraşul Mannheim, cu o puternică selecţionată germană, hocheiştii cehoslovaci au repurtat victoria cu scorul de 8—5.

SPECTACOLE

TEATRE: Teatrul de Operă şi Balet al R.P.R., orele 19,30: Traviata; Naţional „I. L. Caragiale" (sala Comedia) orele 15: Doamna nevăzută; orele 19,30: Îndrăgostiţii; Naţional „I. L. Caragiale" (sala Studio) orele 15: Viaţă nouă; orele 19,30: Ultima oră; Armatei (sala Magheru) orele 19,30: Furtuni de primăvară; Armatei (sala din calea 13 Septembrie) orele 19,30: Pîrjolul; Municipal: orele 19,30: Visul unei nopţi de vară; Tineretului orele 19,30: Libelula; Muncitoresc C.F.R. (Giuleşti) orele 19,30: Tania; Muncitoresc C.F.R. (strada Lipscani nr. 53) orele 19,30: Slugă la doi stăpîni; Operetei orele 19,30: Ana Lugojana; Studioul Actorului de Film „C. Nottara" orele 19,30: Cei ce caută fericirea; Evreesc de Stat (bd. Republicii nr. 21) orele 20: Cu sare şi piper; Ansamblul de estradă al R.P.R. (calea Victoriei nr. 174) orele 19,30: Să cînte muzica; Ansamblul de estradă al R.P.R. (str. Al. Popov nr. 23) orele 19,30: Magazin de Stat; Ansamblul de estradă al R.P.R. (str. Dobrogeanu Gherea nr. 4) orele 20,15: Concert de muzică uşoară dirijat de H. Mălineanu; Echipa artistică a C.C.A. orele 19,30: Cu cîntec înainte; Tăndărică (sala Orfeu); orele 19,30: Fraţii Liu; Circul de Stat orele 20: Primul spectacol.

CINEMATOGRAFE: Patria I. C. Frimu, Gh. Doja: Roma, orele 11; Republica, Înfrăţirea între popoare, Tineretului, Volga, 1 Mai: Dama cu camelii; Maxim Gorki: Cu cîntecul pe buze; Elena Pavel: Comediantii; Lumina: Mikluho Maklai; Victoria: Furtună pe Nipru; 8 Martie: Fără acoperiş; Vasile Roaită: Ernst Thälmann; Unirea: Brigada Kotovski; Cultural: Nunta n-a avut loc; Flacăra Mai tare ca noaptea; T. Vladimirescu: Alarmă la cîrc; Munca: Copiii partizanului; Arta: Stele vesele; Popular, Rahova: R.P.R.; completare Marin